SIEDZIBA
ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KATOWICE 2017

SIEDZIBA
ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KATOWICE 2017

KOMITET HONOROWY
OBCHODÓW XV-LECIA ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA:

Czarniecki Stefan
Kozula Janusz
Nowak Andrzej
Starosolski Włodzimierz
Szleper Waldemar

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Berke Anna
Buszka Franciszek
Karwowski Roman
Królicka Zuzanna
Nowak Andrzej
Świerczyńska Maria

OPRACOWANIE I REDAKCJA

Świerczyńska Maria
pracownicy biura ŚlOIIB

REALIZACJA POLIGRAFICZNA:

STP KorGraf s.c., 40-081 Katowice, ul. Dąbrówki 15/12, tel. 32 354 09 88
e-mail: korgraf@korgraf.com.pl

Wydawnictwo, które dziś oddajemy do Waszych rąk, jest formą podsumowania tego co zaczęliśmy przed 7 laty. Jest prezentacją rozlicznych prac, które prowadzone latami zaowocowały w finale oddaniem do użytku naszej siedziby przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu.

Żeby prześledzić tę historię należy cofnąć się do 2010 roku, gdy w „Ramowym programie działania Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa na kadencję 2010-2014" stwierdziliśmy, że:

„Niezbędne jest powiększenie bazy lokalowej celem zagwarantowania odpowiednich warunków pracy wszystkim organom Izby oraz pracownikom biura. (...) Oczekiwania członków naszego samorządu zawodowego są takie, by Izba była centrum kształtowania, rozwijania i wymiany myśli technicznej przez stworzenie biblioteki technicznej z czytelnią, pomieszczeń na nowoczesne szkolenia e-learningowe, miejsca dostępu do norm budowlanych i miejsca bezpośrednich spotkań integrujących środowisko inżynierskie. Do realizacji tych oczekiwań wymagana jest powierzchnia minimum dwa razy większa od obecnie zajmowanej."

Rozpoczęliśmy w 2011 roku zainspirowani wnioskiem zjazdowym kol. Janusza Kozuli i kol. Józefa Kluski. Bez zaangażowania, mądrości i odpowiedzialnych decyzji członków Izby nie byłoby tego obiektu. Umożliwiły to uchwały Rady, uchwały zjazdów, praca Zespołu ds. modernizacji siedziby ŚlOIIB (pod przewodnictwem kol. Andrzeja Nowaka) oraz Okręgowej Komisji Rewizyjnej. Nadzorowano każdy etap, wytykano błędy i zgłaszano mądre uwagi, które można ująć słowami: *„wybudujcie to nie tanio, ale dobrze".* Myślę, że udało nam się to osiągnąć.

Nasza książka dokumentuje te wszystkie etapy prac, jak pokonywaliśmy bariery, rozwiązywaliśmy trudności. Pamięć ludzka jest ułomna, nasze wydawnictwo ma za zadanie utrwalić tę historię, przypominać ją nam, a w przyszłości pokazać to co przygotowaliśmy naszym następcom.

Ukoronowaniem naszych działań było przeniesienie w 2016 roku siedziby naszej Izby do zmodernizowanego obiektu przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu. Oprócz zapewnienia właściwych warunków pracy wszystkim organom został osiągnięty nakreślony w programach cel, siedziba ŚlOIIB mieszcząca się w okazałym nowoczesnym budynku, otoczona historycznym i kultowym „miastem ogrodów" braci Zillmannów – o którym też piszemy w naszym wydawnictwie – stała się tym czego pragnęliśmy: centrum kształcenia, rozwijania i wymiany myśli technicznej. Jest biblioteka z czytelnią i miejscem dostępu do norm, są pomieszczenia na nowoczesne szkolenia w tym e-learningowe oraz miejsca spotkań członkowskich integrujących środowisko inżynierów. Wydaje się więc, że siedziba jest miejscem pomocnym i przyjaznym dla członków naszej Izby.

Podsumowaniem tego dużego przedsięwzięcia, które co jeszcze raz podkreślam było możliwe dzięki ogromnemu zaangażowaniu, pracy i inwencji wielu ludzi, był zorganizowany 14 maja 2016 roku Festyn ŚlOIIB w „Parku pod Lipami" pod patronatem Prezydenta Miasta Katowice i prezesa Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Miałem wtedy okazję wszystkim gorąco podziękować i pogratulować, dziś robię to jeszcze raz dziękując za podjęcie się tak trudnego i odpowiedzialnego zadania, za zrozumienie oraz odwagę.

Franciszek Buszka,
przewodniczący Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

SPIS TREŚCI

SŁOWO WSTĘPNE

Franciszek Buszka, przewodniczący Rady ŚlOIIB 3

W NOWEJ SIEDZIBIE ŚlOIIB

Nowa siedziba ŚlOIIB w Katowicach-Giszowcu 7

Uroczyste otwarcie siedziby ŚlOIIB i FESTYN POD LIPAMI 18

KROK PO KROKU: IDEA, REALIZACJA

Wstęp 33

IDEA, czyli przesłanki, które zadecydowały o zakupie 34

REALIZACJA 35

PODPISANIE AKTU NOTARIALNEGO 49

JESTEŚMY W DOBRYM TOWARZYSTWIE

GISZOWIEC 52

NIKISZOWIEC 73

SKŁADY OSOBOWE ORGANÓW III i IV KADENCJI ŚlOIIB

Członkowie Rady ŚlOIIB III kadencji, Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚlOIIB 90

Delegaci na Zjazd ŚlOIIB III kadencji 94

Członkowie Rady ŚlOIIB IV kadencji, Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚlOIIB 96

Delegaci na Zjazd ŚlOIIB IV kadencji 100

TABLICA PAMIĄTKOWA 102

GISZOWIEC W OBRAZACH EWALDA GAWLIKA 103

W nowej siedzibie ŚlOIIB

NOWA SIEDZIBA ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W KATOWICACH – GISZOWCU

Elewacja – przed modernizacją

Elewacja północna – po modernizacji

Elewacja południowa – po modernizacji

Elewacja wschodnia – po modernizacji

I KONDYGNACJA

Wejście do budynku

Hol wejściowy

Hol – ciekawostką są fototapety przedstawiające Katowice z lat trzydziestych XX w.

Sala konferencyjna

III KONDYGNACJA

Wejście do sekretariatu

Sekretariat

Korytarz

Sala konferencyjna

Pokój przewodniczącego Rady ŚlOIIB

Pokój przewodniczącego Rady ŚlOIIB

MAPA DOJAZDU DO SIEDZIBY ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W KATOWICACH – GISZOWCU

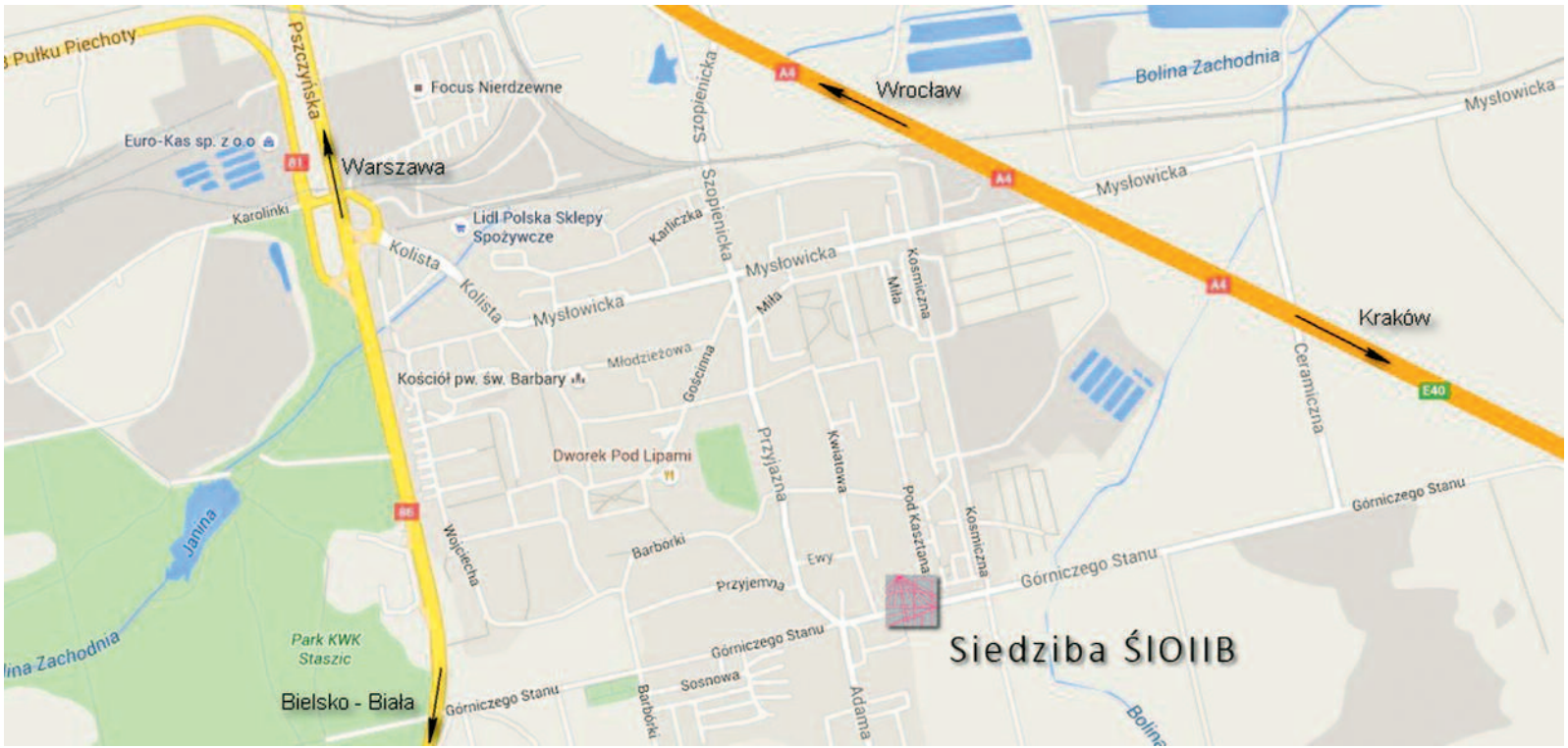

PLAN KONDYGNACJI I

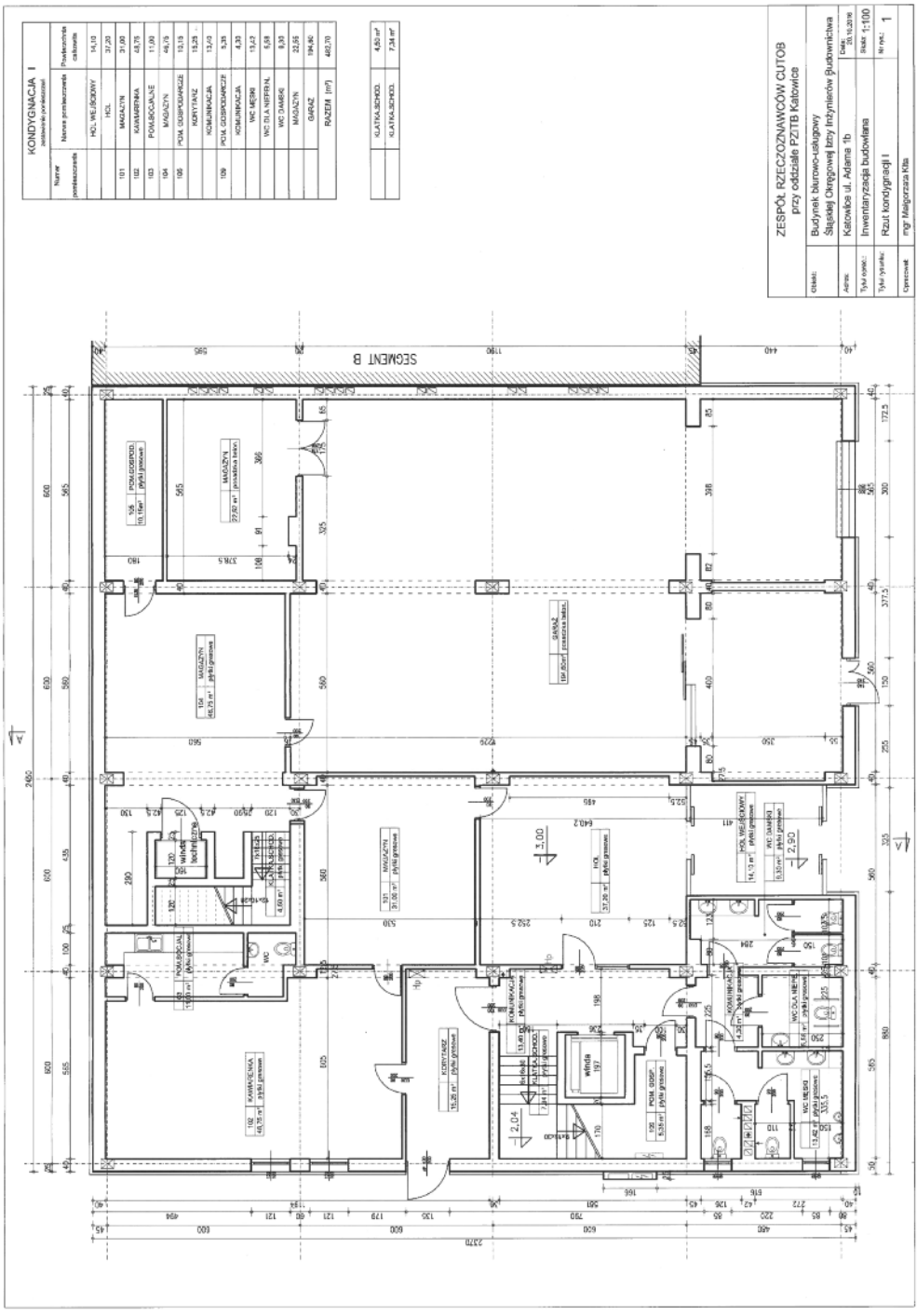
KONDYGNACJA I
Numer pomieszczenia
Nazwa pomieszczenia
Powierzchnia całkowita
HOL WEJŚCIOWY 14,10
HOL 37,20
101 MAGAZYN 31,00
102 KANAŁ WENTWA 48,75
103 POMIESZCZENIE 11,00
104 MAGAZYN 46,75
105 POM. OSOBOWARCZE 12,15
KORYTARZ 15,25
KOMUNIKACJA 13,40
109 POM. OSOBOWARCZE 5,35
KOMUNIKACJA 4,30
WC MĘSKI 13,43
WC DLA NIEPEŁN. 5,68
WC DAMSKI 8,35
MAGAZYN 22,55
GARAŻ 194,40
RAZEM (m²) 482,70
KLATKA SCHOD. 4,80 m²
KLATKA SCHOD. 7,24 m²
ZESPÓŁ RZECZOZNAWCÓW CUTOB
przy oddziale PZITB Katowice
Budynek biurowo-usługowy
Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
Katowice ul. Adama 1b
Data: 28.10.2016
Inwentaryzacja budowlana
Skala: 1:100
Rzut kondygnacji I
Nr rys.: 1
mgr Małgorzata Kita
SEGMENT B
MAGAZYN
GARAŻ
HOL
KORYTARZ
KOMUNIKACJA
WC
WINDA
POM. OSOB.
WC DAMSKI
WC MĘSKI
WC DLA NIEPEŁN.
KLATKA SCHOD.
POM. OSOBOWARCZE
POM. SPRZĄTACZEK
POM. SPRZĄTACZEK
POM. OSOBOWARCZE
POM. OSOBOWARCZE
POM. OSOB.
POM. WEJŚCIOWY
POM. OSOBOWARCZE
POM. OSOBOWARCZE
POM. OSOBOWARCZE

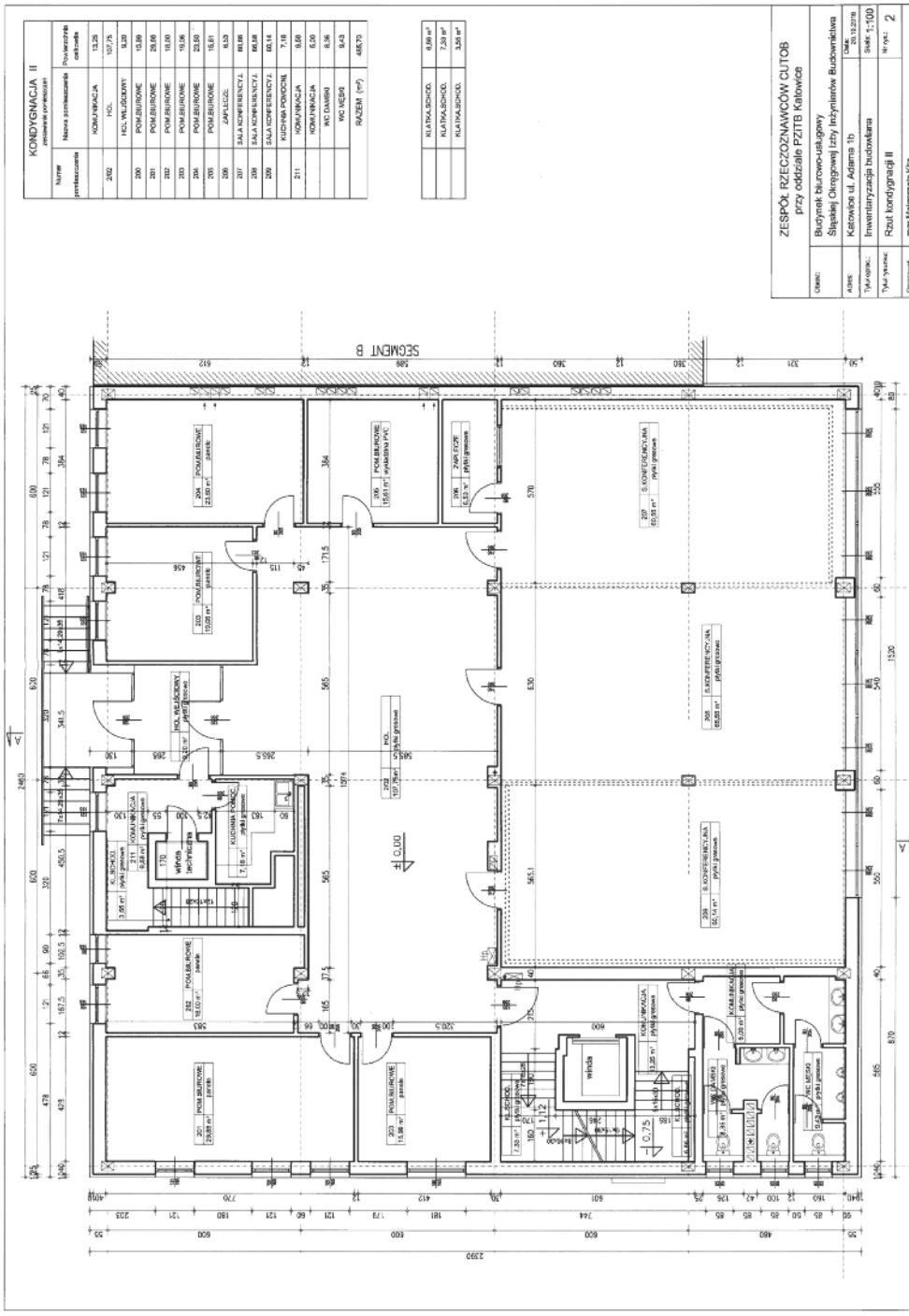
KONDYGNACJA II
Numer pomieszczenia
Nazwa pomieszczenia
Powierzchnia całkowita
202 KOMUNIKACJA 13,25
HOL 107,75
HOL WEJŚCIOWY 9,20
200 POM.BIUROWE 15,89
201 POM.BIUROWE 29,60
202 POM.BIUROWE 18,00
203 POM.BIUROWE 19,96
204 POM.BIUROWE 23,50
205 POM.BIUROWE 16,61
206 JAP.LEŻĄC. 6,53
207 SALA KONFERENCYJ. 60,80
208 SALA KONFERENCYJ. 66,58
209 SALA KONFERENCYJ. 60,14
KUCHNIA POWOŹNI. 7,18
211 KOMUNIKACJA 8,60
KOMUNIKACJA 6,30
WC DAMSKI 8,36
WC MĘSKI 9,43
RAZEM (m²) 488,70
KLATKA SCHOD. 6,86 m²
KLATKA SCHOD. 7,39 m²
KLATKA SCHOD. 3,56 m²
ZESPÓŁ RZECZOZNAWCÓW CUTOB
przy oddziale PZITB Katowice
Obiekt: Budynek biurowo-usługowy Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
Adres: Katowice ul. Adama 1b
Data: 20.10.2016
Tytuł rysunku: Inwentaryzacja budowlana
Skala: 1:100
Tytuł rysunku: Rzut kondygnacji II
Nr rys.: 2
Opracował: mgr Małgorzata Kza
SEGMENT B
winda
±0,00

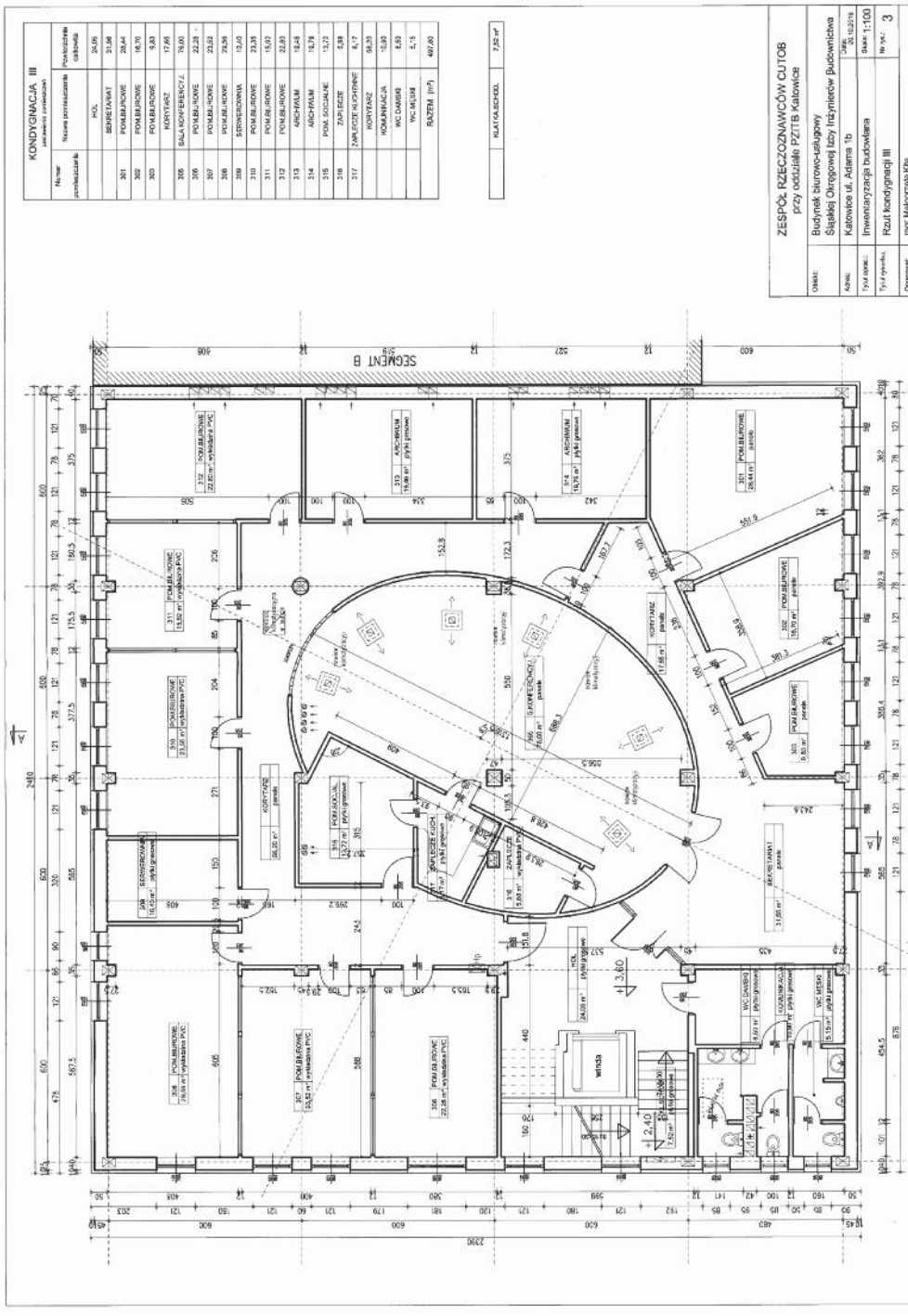
KONDYGNACJA III
powierzchnia pomieszczeń
Numer pomieszczenia
Nazwa pomieszczenia
Powierzchnia całkowita
HOL 24,05
SEKRETARIAT 31,86
301 POM.BIUROWE 28,44
302 POM.BIUROWE 16,70
303 POM.BIUROWE 9,83
KORYTARZ 17,65
305 SALA KONFERENCYJ. 78,60
306 POM.BIUROWE 22,28
307 POM.BIUROWE 23,52
308 POM.BIUROWE 23,58
309 SERWEROWNIA 10,03
310 POM.BIUROWE 23,38
311 POM.BIUROWE 15,52
312 POM.BIUROWE 22,83
313 ARCHIWUM 18,48
314 ARCHIWUM 18,78
315 POM. SOCJALNE 13,72
316 ZAPLECZE 5,88
317 ZAPLECZE KUCHENNE 8,17
KORYTARZ 56,35
KOMUNIKACJA 13,90
WC DAMSKI 5,53
WC MĘSKI 5,15
RAZEM (m²) 497,93
KLATKA SCHOD. 7,52 m²
ZESPÓŁ RZECZOZNAWCÓW CUTOB
przy oddziale PZITB Katowice
Obiekt: Budynek biurowo-usługowy Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
Adres: Katowice ul. Adama 1b
Data: 28.10.2019
Tytuł rysunku: Inwentaryzacja budowlana
Skala: 1:100
Tytuł rysunku: Rzut kondygnacji III
Nr rys.: 3
Opracował: mgr Małgorzata Kita
SEGMENT B
SERWEROWNIA
POM.BIUROWE
KORYTARZ
ZAPLECZE KUCH.
SALA KONFERENCYJ.
ARCHIWUM
POM. SOCJALNE
HOL
WC DAMSKI
WC MĘSKI
KOMUNIKACJA
winda
+3,60
+2,40

Uroczyste otwarcie siedziby ŚlOIIB
i FESTYN POD LIPAMI

Z okazji przeniesienia Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa do nowej siedziby przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu odbył się w dniu 14 maja 2016 roku, w godzinach popołudniowych, na terenie „Parku pod Lipami", festyn dla członków ŚlOIIB i ich rodzin, objęty honorowym patronatem Prezydenta Miasta Katowice Marcina Krupy i prezesa Krajowej Rady PIIB Andrzeja Rocha Dobruckiego.

O 10.00 została odprawiona, w kościele pw. św. Stanisława Kostki, msza święta w intencji członków ŚlOIIB i ich rodzin oraz zmarłych członków naszej Izby. Po mszy św. odbyła się krótka uroczystość w nowej siedzibie, z poświęceniem obiektu przez księdza proboszcza Adama Markiewkę i przecięciem wstęgi przez gości z Rady PIIB oraz przewodniczącego Rady ŚlOIIB. W uroczystości uczestniczyli, oprócz kilku osób ze ŚlOIIB zaangażowanych w organizację festynu, zaproszeni goście z Rady PIIB oraz izb okręgowych. Przybyli do Katowic: prezes Krajowej Rady PIIB Andrzej Roch Dobrucki i Prezes Honorowy Zbigniew Grabowski, z Dolnośląskiej OIIB przewodniczący Rady Eugeniusz Hotała, z Lubelskiej OIIB przewodniczący Rady Wojciech Szewczyk, z Opolskiej OIIB przewodniczący Rady Adam Rak, zastępca przewodniczącego Rady Henryk Nowak oraz przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Wiktor Abramek, z Podkarpackiej OIIB przewodniczący Rady Zbigniew Detyna, z Małopolskiej OIIB przewodniczący Rady Stanisław Karczmarczyk, z Mazowieckiej OIIB przewodniczący Rady Mieczysław Grodzki, z Warmińsko-Ma-

zurskiej OIIB zastępca przewodniczącego Rady Jarosław Kukliński oraz z Zachodniopomorskiej OIIB zastępca przewodniczącego Rady Jan Bobkiewicz oraz skarbnik Justyna Just. Te wydarzenia zostały zarejestrowane przez ekipę telewizyjną z Dolnego Śląska. Goście przekazali życzenia i pozdrowienia oraz udali się na zwiedzanie Giszowca i Nikiszowca w towarzystwie przewodnika.

Punktualnie o 13.00 zagrała, na rozpoczęcie festynu, orkiestra dęta Kopalni Węgla Kamiennego „Pokój", która następnie wykonała koncert popularnych utworów rozrywkowych.

O 14.00 nastąpiło oficjalne otwarcie festynu przez organizatorów. Gości i przybyłych wraz z rodzinami członków ŚlOIIB przywitali przewodniczący Rady ŚlOIIB Franciszek Buszka i sekretarz Rady ŚlOIIB Ewa Dworska. Udanej zabawy festynowej w pięknym otoczeniu, jak również owocnej pracy w nowej siedzibie życzył uczestniczący w otwarciu Prezydent Miasta Katowice Marcin Krupa. Wśród zaproszonych gości była również dyrektor Wydziału Infrastruktury Ślaskiego Urzędu Wojewódzkiego Bożena Goldamer-Kapała i Śląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego Jan Spychała.

Organizatorzy przygotowali wiele atrakcji dla dorosłych oraz dzieci. W specjalnie wydzielonej strefie brały one udział w grach i zabawach terenowych oraz sprawnościowych pod opieką animatorów. Dorośli natomiast mieli możliwość uczestniczenia w grach i konkursach z nagrodami, m.in. w turnieju tenisa stołowego, grze w bule, sprawdzeniu umiejętności strzeleckich na profesjonalnie zorganizowanej strzelnicy oraz w konkursie wiedzy nt. samorządu zawodowego inżynierów budownictwa „Milionerzy", przeciąganiu liny i sztafecie piwnej – komentowanych z humorem przez prowadzącego. Wszystkim chętnym uczestnikom festynu umożliwiono udział w wycieczce pod opieką przewodnika, w czasie której można było obejrzeć fragmenty unikatowej zabudowy Giszowca oraz zwiedzić „Izbę Śląską" z obrazami Ewalda Gawlika. Dla zainteresowanych odbywały się też pokazy ratownictwa medycznego.

Podczas występu śląskiego zespołu regionalnego „Karlik" z Koszęcina, uczestnicy festynu aktywnie włączali się śpiewem i tańcem.

Festyn zakończył się koncertem „gwiazdy wieczoru", wirtuoza akordeonu Marcina Wyrostka z zespołem. Wszyscy bawili się doskonale przy dobrej muzyce, wyśmienitym jedzeniu i odpowiedniej dla imprezy pogodzie. W festynie uczestniczyło około 500 osób, a prowadził go Roman Kurosz – redaktor Radia Piekary.

Informator ŚlOIIB nr 3/2016

Wstęgę przecinają:
prezes PIIB Andrzej Roch Dobrucki,
przewodniczący Rady ŚlOIIB Franciszek Buszka,
Honorowy Prezes PIIB Zbigniew Grabowski

Życzenia
od Mazowieckiej OIIB

Życzenia
od Warmińsko-Mazurskiej OIIB

Goście z okręgowych izb podczas zwiedzania Giszowca

Festyn rodzinny

Otwarcie festynu przez Franciszka Buszkę, przewodniczącego Rady ŚlOIIB oraz Ewę Dworską, sekretarza Rady ŚlOIIB

Wystąpienie Prezydenta Miasta Katowice Marcina Krupy

Festyn rodzinny

Goście festynu na czele z prezesem PIIB i Honorowym Prezesem PIIB oraz przewodniczący rad okręgowych izb

Rozmowy kuluarowe; od lewej: Jan Rychlik, Marcin Krupa, Franciszek Buszka, Roman Olszewski

Konkurs – przeciąganie liny

Konkurs – przeciąganie liny

Zwycięzcy zawodów w przeciąganiu liny

Konkurs wiedzy o samorządzie zawodowym inżynierów – prowadzi Roman Kurosz

„Pod Lipami"

Występ zespołu Karlik

Na strzelnicy pneumatycznej Hieronim Spiżewski

Konkurs – Sztafeta piwna – rywalizacja pomiędzy placówkami ŚIOIIB

Zwycięzcy sztafety piwnej

„Pod Lipami"

Zwycięzcy turnieju tenisa stołowego

Nagrodę odbiera „najdalszy" gość – Jan Bobkiewicz, zastępca przewodniczącego Rady Zachodniopomorskiej OIIB

Występ Marcina Wyrostka z zespołem

Punkt udzielania pierwszej pomocy

Od lewej: Jan Bobkiewicz, Andrzej Roch Dobrucki z żoną, Zbigniew Grabowski, Justyna Just i Czesława Bella

„Pod Lipami"

Od lewej: Andrzej Grochowski, Antoni Falikowski, Andrzej Królicki, Tadeusz Wnuk, Jan Spychała, Grzegorz Gowarzewski, Tomasz Golis

Atrakcje dla dzieci

FESTYN POD LIPAMI

Śląskiej Okręgowej
Izby Inżynierów
Budownictwa

14 maja 2016

Krok po kroku
idea, realizacja

Giszowiec – górnicza dzielnica Katowic w południowo-wschodniej części miasta, w sąsiedztwie kopalni węgla kamiennego „Staszic" i „Wieczorek", odległa od centrum o około 6 km. To właśnie tu od 1 stycznia 2016 roku ma swą nową siedzibę, w budynku przy ul. Adama 1b, Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. W opinii zwiedzających obiekt prezentuje się bardzo okazale po przeprowadzonym niezbędnym remoncie oraz modernizacji mającej na celu podniesienie standardu.

„Wartość dodaną" stanowi niezwykłe otoczenie – bliskie sąsiedztwo malowniczych domków w ogrodach, pozostałości po Gieschewaldzie – wzorcowej kolonii robotniczej z początku XX wieku. Tylko kilka kilometrów dalej, w kierunku Mysłowic, znajdują się zachowane w całości „miejskie" zabudowania Nikiszowca (niem. Nikischschacht), równie perfekcyjnie zaprojektowanej i zrealizowanej, drugiej w tym rejonie kolonii robotniczej.

Już kilka lat wcześniej, podczas posiedzeń Rady ŚlOIIB oraz obrad kolejnych zjazdów ŚlOIIB, zgłaszano potrzebę powiększenia bazy lokalowej, celem zagwarantowania odpowiednich warunków pracy wszystkim organom statutowym ŚlOIIB oraz pracownikom biura Izby. Większa powierzchnia była potrzebna także „aby sprostać oczekiwaniom członków naszego samorządu zawodowego, by siedziba Izby stała się centrum kształcenia oraz rozwijania i wymiany myśli technicznej, przez stworzenie biblioteki technicznej z czytelnią, pomieszczeń na nowoczesne szkolenia e-learningowe, miejsca dostępu do norm budowlanych i miejsca bezpośrednich spotkań integrujących środowisko inżynierskie – do realizacji tych oczekiwań wymagana powierzchnia powinna być przynajmniej dwa razy większa od zajmowanej" – mówił w swoim wystąpieniu podczas XI Zjazdu Sprawozdawczego ŚlOIIB przewodniczący Rady Franciszek Buszka. Dziś z satysfakcją trzeba stwierdzić, że oczekiwania zostały spełnione i z powodzeniem można urzeczywistniać plany i wykonywać zadania nakreślone w ramowym programie działań Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Cel w postaci posiadania własnej siedziby został osiągnięty dzięki inwencji i zaangażowaniu wielu osób na różnych etapach realizacji tego przedsięwzięcia. Jak złożony był to proces obrazują przytoczone w tym rozdziale dokumenty.

IDEA
czyli przesłanki, które zadecydowały o zakupie…

Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa powstała w 2002 roku na mocy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. 2001 r. Nr 5 poz. 42). Działania poprzedzające jej powstanie i pierwszy Zjazd Wyborczy ŚlOIIB organizowane były pod przewodnictwem Andrzeja Nowaka, przewodniczącego Oddziału PZITB w Katowicach. Pierwsze spotkania grupy inicjatywnej przedstawicieli stowarzyszeń naukowo-technicznych odbywały się w siedzibie Katowickiego Oddziału PZITB, tj. w budynku Domu Technika FSNT NOT przy ul. Podgórnej 4 w Katowicach. Po I Zjeździe Wyborczym ŚlOIIB zapadła decyzja Rady ŚlOIIB o wynajęciu pomieszczeń na siedzibę ŚlOIIB w tym samym budynku, w tzw. nowym skrzydle (Dom Technika Nowy).

Umowę z dnia 29.11.2002 roku, dotyczącą wynajmu pomieszczeń o powierzchni biurowej 162 m^2 podpisali ze strony ŚlOIIB przewodniczący Rady ŚlOIIB Stefan Czarniecki i I wiceprzewodniczący Rady ŚlOIIB Andrzej Nowak – obaj jako członkowie Oddziału PZITB w Katowicach. Na przestrzeni lat umowę wielokrotnie aneksowano w odniesieniu do stawek za wynajem, bądź w zakresie zwiększania wynajmowanej powierzchni – najpierw do 235,2 m^2 potem do 440 m^2 powierzchni biurowej i o 26 m^2 powierzchni z przeznaczeniem na pomieszczenie archiwum.

Z czasem coraz więcej przesłanek przemawiało na korzyść decyzji o zakupie siedziby na własność, zwłaszcza, że większość okręgowych izb inżynierów budownictwa poczyniła takie kroki. Pierwsze wnioski w sprawie zakupu siedziby ŚlOIIB pojawiły się na IX Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym ŚlOIIB w 2010 roku i były ponawiane na kolejnym X Zjeździe Sprawozdawczym ŚlOIIB rok później.

Podczas posiedzenia Prezydium Rady ŚlOIIB w dniu 10 czerwca 2010 roku została powołana doraźna Komisja ds. zakupu siedziby ŚlOIIB w składzie: Andrzej Nowak – przewodniczący oraz członkowie: Zenon Panicz, Stefan Czarniecki, Czesława Bella, Janusz Kozula i z głosem doradczym Edmund Janic, przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚlOIIB. Zadaniem Komisji było ustosunkowanie się do rozwiązania celowego dotyczącego siedziby Izby, a więc rozważenie wyboru – na podstawie rozmów z oferentami – obiektu zgodnego z wymaganiami Komisji i prowadzenie dalszych poszukiwań odpowiedniej na siedzibę ŚlOIIB

nieruchomości. Alternatywnie, realizując wniosek z X Zjazdu Sprawozdawczego ŚlOIIB w dniu 16 kwietnia 2011 roku, Komisja miała rozważyć wykup wynajmowanej części budynku NOT w Katowicach, połączony z możliwością nadbudowy i modernizacji parkingu.

W czasie posiedzenia w dniu 9 czerwca 2011 roku Prezydium Rady ŚlOIIB jednomyślnie upoważniło przewodniczącego Rady ŚlOIIB Franciszka Buszkę do zintensyfikowania działań zmierzających do zakupu siedziby ŚlOIIB.

Rozpatrując możliwość zakupu budynku na siedzibę ŚlOIIB Komisja brała pod uwagę oferty 4 obiektów. Najbardziej konkurencyjną okazała się oferta budynku przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu o pow. 1359 m^2.

Podczas posiedzenia Prezydium Rady ŚlOIIB w dniu w dniu 16.02.2012 roku dyskutowano na temat tego obiektu na podstawie udostępnionych informacji oraz rysunków i zdjęć. Nikt z zebranych nie zgłosił wątpliwości w odniesieniu do zasadności jego zakupu, zwłaszcza że porównanie wydatków miesięcznych w siedzibie przy ul. Podgórnej 4 oraz po zakupie budynku przy ul. Adama 1b wypadło na korzyść drugiego obiektu. Uchwałą nr 8/P/2012 z dnia 16.02.2012 roku został powołany Zespół ds. negocjacji zakupu siedziby ŚlOIIB w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b w składzie: Andrzej Nowak – przewodniczący oraz członkowie: Czesława Bella, Grzegorz Gowarzewski, Józef Kluska, Waldemar Szleper i z głosem doradczym Edmund Janic.

REALIZACJA

Kalendarium ważniejszych wydarzeń

2012

Posiedzenie Rady ŚlOIIB 15.03.2012

Ważnymi punktami posiedzenia było omówienie sprawozdania z prac Zespołu ds. negocjacji zakupu siedziby ŚlOIIB w Katowicach-Giszowcu przez przewodniczącego Zespołu Andrzeja Nowaka oraz podjęcie decyzji dotyczącej zakupu nieruchomości na siedzibę ŚlOIIB. Wszyscy obecni członkowie Rady ŚlOIIB wypowiedzieli się pozytywnie w sprawie zakupu nieruchomości w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b.

Przewodniczący Rady ŚlOIIB Franciszek Buszka podziękował za wszystkie wypowiedzi i zgłoszone uwagi oraz zaprezentował projekt **UCHWAŁY Nr 35/R/2012 Rady ŚlOIIB z dnia 15 mar-**

ca 2012 roku w sprawie zakupu nieruchomości położonej przy ulicy Adama 1b w Katowicach, rekomendującej XI Zjazdowi Sprawozdawczemu ŚlOIIB zakup siedziby w Katowicach-Giszowcu. Uchwała ta, podjęta w wyniku głosowania, zawierała m.in. akceptację Rady ŚlOIIB dla prac Zespołu ds. negocjacji zakupu siedziby, wyrażenie przez Radę ŚlOIIB zgody na zakup nieruchomości w Katowicach-Giszowcu i upoważnienie Prezydium Rady ŚlOIIB do dokonania wszelkich niezbędnych czynności przygotowawczych związanych z zawarciem umowy notarialnej po aprobacie zakupu przez XI Zjazd Sprawozdawczy ŚlOIIB.

Posiedzenie Prezydium Rady ŚlOIIB 04.04.2012

Poświęcone było w całości sprawie zakupu nieruchomości i dyskusji na temat zasadności i opłacalności tej inwestycji. W posiedzeniu uczestniczyli również członkowie Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚlOIIB, która w dniu 04.04.2012 roku podjęła **UCHWAŁĘ Nr 103/2012, w myśl której nie wnosi zastrzeżeń w sprawie zakupu siedziby Izby.**

Nadzwyczajne posiedzenie Rady ŚlOIIB 12.04.2012

Było również poświęcone w całości sprawie zakupu nieruchomości na siedzibę ŚlOIIB.

Przewodniczący Rady ŚlOIIB poinformował członków Rady ŚlOIIB o podejmowanych działaniach, między innymi o przygotowywaniu wszystkich niezbędnych dokumentów, aby po akceptującej decyzji XI Zjazdu móc przystąpić niezwłocznie do zakupu nieruchomości.

XI Zjazd Sprawozdawczy ŚlOIIB 21.04.2012

Ważnym punktem obrad zjazdowych było przedstawienie delegatom propozycji zakupu siedziby dla ŚlOIIB. O zreferowanie tego tematu poprosił przewodniczący XI Zjazdu ŚlOIIB Roman Karwowski wiceprzewodniczącego Rady ŚlOIIB Andrzeja Nowaka, który przedstawił obszerną relację z etapów poszukiwań odpowiedniego lokum. Korzystając z materiału filmowego omówił proponowaną do zakupu nieruchomość, a następnie udzielał odpowiedzi na szczegółowe pytania i uwagi zebranych. Po dyskusji delegaci, znaczącą większością głosów, podjęli uchwałę dotyczącą zakupu nieruchomości na nową siedzibę. Jest to **UCHWAŁA Nr 16/2012 XI OKRĘGOWEGO ZJAZDU ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W KATOWICACH z dnia 21 kwietnia 2012 roku w sprawie zakupu nieruchomości.**

Tą uchwałą delegaci ŚlOIIB wyrazili zgodę na zakup przez Śląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa nieruchomości z przeznaczeniem na siedzibę (…), w stanie wolnym od wad prawnych (…) za kwotę nie wyższą niż 2 430 000 zł i sfinansowanie zakupu oraz kosztów związanych z zakupem (opłat podatkowych, skarbowych, notarialnych i sądowych) w wysokości nie wyższej niż 270 000 zł, ze środków własnych ŚlOIIB.

Posiedzenie Prezydium Rady ŚlOIIB 14.06.2012

Wiceprzewodniczący Rady ŚlOIIB Andrzej Nowak przedstawił informacje z prac Zespołu ds. negocjacji zakupu siedziby ŚlOIIB, m.in. o sfinalizowaniu zakupu siedziby i podpisaniu **aktu notarialnego w dniu 22 maja 2012 roku**.

Przewodniczący Rady ŚlOIIB Franciszek Buszka skierował do wszystkich członków Rady ŚlOIIB podziękowania za pomoc w pracach Zespołu ds. zakupu siedziby ŚlOIIB.

Posiedzenie Prezydium Rady ŚlOIIB 19.07.2012

Podczas posiedzenia wiceprzewodniczący Rady ŚlOIIB Andrzej Nowak omówił zamierzenia dotyczące nowej siedziby ŚlOIIB. Zwrócił uwagę na konieczność przeprowadzenia inwentaryzacji i potrzebę wykonania projektu aranżacji wnętrz. Przedstawił również propozycję powstania Punktu Informacyjnego ŚlOIIB przy ul. Podgórnej 4 w Katowicach.

Informator ŚlOIIB nr 3 (34) z sierpnia 2012

„Mamy własną siedzibę.

W dniu 21 kwietnia 2012 roku XI Zjazd Sprawozdawczy ŚlOIIB podjął, zdecydowaną większością głosów, uchwałę w sprawie zakupu siedziby Izby, zlokalizowanej w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b. Miesiąc później, 22 maja 2012 roku, podpisany został akt notarialny i od tego dnia budynek stał się naszą własnością. Zakup został sfinansowany wyłącznie ze środków własnych.

Siedziba Izby, choć nie jest zlokalizowana w centrum Katowic, ma idealny dojazd ze wszystkich stron województwa śląskiego. Mieści się bowiem ok. 800 m od drogi Katowice – Bielsko-Biała. Budynek ma 1359 m^2 powierzchni użytkowej i składa się z trzech kondygnacji. Jest w bardzo dobrym stanie technicznym, posiada wszystkie instalacje wewnętrzne. Wymaga tylko prac adaptacyjnych. Przy budynku zlokalizowany jest parking zabezpieczający nasze potrzeby.”

Do tekstu dołączono plan usytuowania budynku.

Posiedzenie Prezydium Rady ŚlOIIB 30.08.2012

Dyrektor biura ŚlOIIB Zuzanna Królicka oraz kierownik ds. technicznych Włodzimierz Kulisz przekazali informacje o postępie prac technicznych w nowej siedzibie ŚlOIIB w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b, a także plany związane z adaptacją pomieszczeń w budynku. Przewodniczący Rady ŚlOIIB Franciszek Buszka zwrócił się z apelem do członków Prezydium Rady ŚlOIIB oraz uczestniczących w posiedzeniach Prezydium w charakterze gości przewodniczących pozostałych organów statutowych o zgłaszanie propozycji modernizacji budynku nowej siedziby ŚlOIIB i poinformował zebranych o dalszych planach związanych z otoczeniem budynku i z samym budynkiem.

Posiedzenie Rady ŚlOIIB 20.09.2012

Przewodniczący Rady ŚlOIIB Franciszek Buszka, otwierając punkt dotyczący propozycji zagospodarowania i wykorzystania nowej siedziby ŚlOIIB, poinformował o działaniach, które należy podjąć jeszcze przed przeprowadzką z ul. Podgórnej 4 oraz zaprosił do dyskusji. Zaproponował także utworzenie Zespołu ds. założeń modernizacji nowej siedziby ŚlOIIB w składzie: przewodniczący Andrzej Nowak, członkowie: Czesława Bella, Ryszard Hulboj, Józef Kluska, Małgorzata Szukalska, Maria Świerczyńska.

W obszernej dyskusji zgłaszano liczne uwagi i propozycje dotyczące kolejności działań oraz sposobu organizacji prac związanych z modernizacją i niezbędnymi pracami remontowymi. Podkreślano potrzebę stworzenia klarownego planu działania w celu uniknięcia powtarzalności prac i zbędnych kosztów.

2013

Posiedzenie Rady ŚlOIIB 28.02.2013

Podczas posiedzenia podjęto **UCHWAŁĘ Nr 24/R/2013 w sprawie zatwierdzenia projektu koncepcyjnego przebudowy i adaptacji budynku przy ulicy Adama 1b w Katowicach-Giszowcu dla potrzeb ŚlOIIB**. Zgodnie z tą uchwałą, po przeprowadzeniu postępowania w procedurze przewidzianej stosownym *Regulaminem ŚlOIIB*, zostanie zlecone wykonanie projektu budowlanego przebudowy i adaptacji budynku na potrzeby ŚlOIIB.

Informator ŚlOIIB nr 1 (37) z marca 2013

Słowo przewodniczącego Rady ŚlOIIB

„(...) Wykorzystanie własnej siedziby w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b, stwarza warunki, by Izba była centrum kształtowania, rozwijania i wymiany myśli technicznej poprzez zorganizowanie: biblioteki specjalistycznej z czytelnią, pomieszczeń na nowoczesne szkolenia e-learningowe, miejsca dostępu do norm oraz daje możliwość bezpośrednich spotkań integrujących środowisko inżynierskie (spotkania członkowskie)".

Posiedzenie Rady ŚlOIIB 18.04.2013

Podczas posiedzenia członkowie Rady ŚlOIIB podjęli **UCHWAŁĘ Nr 41/R/2013 w sprawie rekomendacji sfinansowania przebudowy i adaptacji budynku znajdującego się przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu dla potrzeb ŚlOIIB**, według projektu koncepcyjnego zatwierdzonego uchwałą Nr 24/R/2013 Rady ŚlOIIB z dnia 28.02.2013 roku. Na sfinansowanie tego przedsięwzięcia należy przeznaczyć kwotę 1 500 000 zł.

XII Zjazd Sprawozdawczy ŚlOIIB 20.04.2013

Przewodnicząca Zjazdu ŚlOIIB Ewa Dworska poprosiła wiceprzewodniczącego Rady ŚlOIIB Józefa Kluskę o przedstawienie delegatom „Projektu koncepcyjnego przebudowy i adaptacji budynku znajdującego się przy ulicy Adama 1b w Katowicach-Giszowcu dla potrzeb ŚlOIIB", obrazującego zakres przewidywanej adaptacji obiektu, w celu podjęcia przez delegatów ŚlOIIB uchwały dotyczącej sfinansowania tego przedsięwzięcia. Posługując się rysunkami z projektu omówił szczegółowo zakres przewidywanej adaptacji obiektu oraz wszelkie działania poprzedzające powstanie dokumentu. Chodziło o zagospodarowanie pomieszczeń zakupionej siedziby w taki sposób, aby służyły nie tylko celom administracyjnym, ale przede wszystkim członkom, obecnym i przyszłym, oraz dobremu funkcjonowaniu organów statutowych naszej Izby. Na kształt opracowania – wykonanego w Oddziale PZITB w Bielsku-Białej – miały wpływ między innymi sugestie Zespołu ds. założeń modernizacji nowej siedziby ŚlOIIB, a w szczególności propozycje przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŚlOIIB Jerzego Dzierżewicza, przedstawione przez niego na szki-

cach i w dużej mierze wykorzystane w projekcie koncepcyjnym. Po prezentacji wywiązała się dyskusja. W podsumowaniu przewodniczący Rady ŚlOIIB Franciszek Buszka stwierdził: „Uchwalenie przez Zjazd kwoty 1,5 miliona złotych nie znaczy tak jak w budżecie, że to trzeba wydać. Środki należy wydawać przy zachowaniu rygorystycznych zasad jakie w Izbie obowiązują. I tak to się będzie odbywało.” Zaproponował także zorganizowanie przez poszczególne placówki terenowe odwiedzin nowej siedziby.

W wyniku głosowania jawnego mandatami, zwykłą większością 132 głosów, przy 2 głosach przeciwnych i 5 wstrzymujących się przyjęto **UCHWAŁĘ Nr 18/2013 XII ZJAZDU ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W KATOWICACH z dnia 20 kwietnia 2013 roku w sprawie sfinansowania przebudowy i adaptacji budynku znajdującego się przy ulicy Adama 1b w Katowicach-Giszowcu dla potrzeb ŚlOIIB, według projektu koncepcyjnego.** Zgodnie z treścią uchwały delegaci przyjęli do wiadomości projekt koncepcyjny przebudowy i adaptacji budynku (…) oraz zaakceptowali przeznaczenie kwoty 1 500 000 zł na sfinansowanie przebudowy i adaptacji budynku (…) dla potrzeb ŚlOIIB, według projektu koncepcyjnego.

2014

Posiedzenie Rady ŚlOIIB 25.09.2014

Podczas posiedzenia Rady podjęto **UCHWAŁĘ Nr 105/R/2014 w sprawie powołania Zespołu ds. modernizacji siedziby ŚlOIIB w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b**

w składzie:

– Andrzej Nowak – przewodniczący (branża budowlana),
– Józef Kluska – wiceprzewodniczący (branża elektryczna),
– Barbara Twardosz-Michniewska (branża instalacyjna),
– Grzegorz Bojanowski (branża budowlana),
– Stefan Wójcik (branża melioracyjna).

Zgodnie z uchwałą zadaniem Zespołu będzie doprowadzenie do skutecznej modernizacji siedziby ŚlOIIB przy ul. Adama 1b zgodnie z pozwoleniem na budowę w oparciu o posiadaną dokumentację, z zachowaniem obowiązujących przepisów, w tym głównie wymogów p. poż., za kwotę milion złotych brutto, w terminie do 30 czerwca 2015 roku. Ustalenia szczegółowe dla Zespołu i preliminarz kosztów dla Zespołu znalazły się w załączniku do uchwały.

Zgodnie z treścią załącznika, z przyjętej uchwałą XII Zjazdu ŚlOIIB kwoty 1 500 000 zł, wykorzystano kwotę 300 000 zł, a na roboty dodatkowe, doradztwo projektowe, nadzór, koszty obsługi modernizacji i inne wnioskowane przez Zespół założono kwotę o wysokości 200 000 zł. Zatem na założony cel pozostaje kwota do wysokości 1 000 000 zł.

Kontrola OKR ŚlOIIB 08.12.2014

Okręgowa Komisja Rewizyjna ŚlOIIB przeprowadziła planowaną kontrolę wykonania uchwały XII Zjazdu w zakresie wydatkowania środków finansowych do wysokości 1,5 mln złotych na remont i dostosowanie zakupionej siedziby ŚlOIIB przy ul. Adama 1b. Kontrola dotyczyła m.in. zaawansowania prac adaptacyjnych i remontowych, poniesione wydatki oraz zgodność procedur wyboru wykonawców prac z obowiązującym Regulaminem zamówień.

Na podstawie przeprowadzonej kontroli OKR ŚlOIIB podjęła **UCHWAŁĘ Nr 147/OKR/2014 z dnia 15 grudnia 2014 roku zawierającą wnioski pokontrolne i zalecenia.**

2015

Posiedzenie Rady ŚlOIIB 26.02.2015

Podczas posiedzenia podjęto **UCHWAŁĘ Nr 36/R/2015 w sprawie wniosków i zaleceń** zawartych w protokole Nr 109/K/2014 Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚlOIIB z przeprowadzonej kontroli w zakresie wydatkowania 1,5 mln złotych na remont i dostosowanie zakupionej siedziby ŚlOIIB przy ul. Adama 1b, a także uchwale Nr 147/OKR/2014, przekazanych przewodniczącemu Rady ŚlOIIB przy piśmie z dnia 18.12.2014 roku, stwierdzającą przyjęcie do wiadomości wniosków i zaleceń zawartych w dostarczonych przez OKR ŚlOIIB dokumentach.

Posiedzenie Rady ŚlOIIB 09.04.2015

Podczas obrad podjęto **UCHWAŁĘ Nr 56/R/2015 w sprawie rekomendacji zwiększenia środków finansowych na przebudowę i adaptację budynku znajdującego się przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu dla potrzeb ŚlOIIB.**

Rada ŚlOIIB postanowiła tą uchwałą rekomendować XIV Zjazdowi Sprawozdawczemu ŚlOIIB potrzebę zwiększenia kwoty

przeznaczonej na przebudowę i adaptację budynku znajdującego się w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b oraz na pokrycie kosztów zagospodarowania terenu, małej architektury i zieleni, nadzorów, wyposażenia w sprzęt biurowy, wyposażenia elektronicznego dla potrzeb ŚIOIIB o 1 500 000 zł do ostatecznej wysokości 3 000 000 zł. Wykonanie przebudowy i adaptacji budynku prowadzone jest w oparciu o projekt budowlany opracowany przez architektoniczne biuro projektów AB Projekt Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach oraz na podstawie ustaleń Zespołu ds. modernizacji siedziby ŚIOIIB powołanego uchwałą Nr 105/R/2014 Rady ŚIOIIB z dnia 25.09.2014 roku.

XIV Zjazd Sprawozdawczy ŚlOIIB 18.04.2015

Szczegółową informację na temat przebudowy, adaptacji i wyposażenia budynku przy ulicy Adama 1b w Katowicach-Giszowcu dla potrzeb ŚIOIIB oraz działań Zespołu ds. modernizacji siedziby ŚIOIIB przekazał delegatom Andrzej Nowak, przewodniczący Zespołu. Przedstawił następnie propozycję przyjęcia kwoty na dokończenie realizacji inwestycji, rekomendowanej przez Radę ŚIOIIB stosowną uchwałą.

Przed modernizacją poniesiono koszty w łącznej kwocie 258 000 zł, tj. dźwigu osobowego, dźwigu towarowego oraz projektu. Ponadto należy przewidzieć koszty dodatkowego wyposażenia budynku, m.in. w meble, w sprzęt audio-wizualny i monitoring, koszt zagospodarowania terenu i małej architektury i koszt nadzoru. W sumie kwota potrzebna do zakończenia modernizacji budynku wynosi około 3 000 000 zł. Sprawozdanie o powyższej treści przedstawił Zespół w dniu 09.04.2015 roku Radzie ŚlOIIB, która uchwałą Nr 56/R/2015 z dnia 09.04.2015 roku rekomenduje XIV Zjazdowi ŚIOIIB podwyższenie kwoty na remont i modernizację siedziby ŚlOIIB o 1 500 000 zł i zatwierdzenie ostatecznej kwoty na ten cel do 3 000 000 zł.

W trakcie szerokiej dyskusji delegaci podkreślali potrzebę wykonania prac bez zbędnych oszczędności – „dobrze, a nie tanio" – nawet za cenę poniesienia kosztów wyższych niż sugerowane. Przewodniczący Zjazdu ŚIOIIB Jan Spychała, na podstawie wniosków przedstawionych w trakcie dyskusji, zaproponował wniesienie poprawki w treści uchwały, dotyczącej dopuszczenia przekroczenia kwoty 1 500 000 zł o 10%. W wyniku głosowania delegaci przyjęli **UCHWAŁĘ Nr 18/2015 XIV ZJAZDU ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W KATOWICACH z dnia 18 kwietnia 2015 roku w sprawie zwiększenia środków finansowych na przebudowę i adaptację budynku znaj-**

dującego się przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu dla potrzeb ŚlOIIB.

Zgodnie z rekomendacją zawartą w uchwale Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Nr 56/R/2015 z dnia 09.04.2015 roku, zwiększa się kwotę przeznaczoną na przebudowę i adaptację budynku znajdującego się w Katowicach-Giszowcu przy ulicy Adama 1b oraz na pokrycie kosztów zagospodarowania terenu, małej architektury i zieleni, nadzorów, wyposażenia w sprzęt biurowy, wyposażenia elektronicznego dla potrzeb ŚlOIIB o kwotę 1 650 000 zł (słownie: jeden milion sześćset pięćdziesiąt tysięcy złotych) do ostatecznej wysokości 3 150 000 zł (słownie: trzy miliony sto pięćdziesiąt tysięcy złotych). Wykonanie przebudowy, adaptacji oraz zakup wyposażenia budynku znajdującego się w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b prowadzone jest w oparciu o projekt budowlany, opracowany przez architektoniczne biuro projektów AB Projekt Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach oraz na podstawie ustaleń Zespołu ds. modernizacji siedziby ŚlOIIB. Zgodnie z uchwałą powyższy cel zostanie sfinansowany ze środków własnych Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Informator ŚlOIIB nr 2 (46) z czerwca 2015

Fragment wystąpienia przewodniczącego Rady ŚlOIIB Franciszka Buszki podczas XIV Zjazdu Sprawozdawczego ŚlOIIB w nawiązaniu do „Ramowego programu działania ŚlOIIB”:

„(...) Realizację tych zamierzeń (dot. doskonalenia zawodowego i integracji członków) ułatwi na terenie Katowic przekazanie do użytku po modernizacji nowej siedziby w Katowicach-Giszowcu przy ul. Adama 1b; ustalony przez Radę termin przekazania to 30 czerwca 2015 roku. Łączny planowany koszt to 2 430 000 zł na zakup siedziby oraz 3 000 000 zł na modernizację, w sumie 5 430 000 zł. Powierzchnia użytkowa tej nieruchomości wynosi (*wg inwentaryzacji*) 1437 m^2.”

30 czerwca 2015

Zakończenie robót budowlanych.

31 lipca 2015

Obiór końcowy inwestycji dokonany przez Komisję odbiorową.

2016

Styczeń 2016

Rozpoczęcie działalności w nowej siedzibie ŚlOIIB przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu.

14 maja 2016

Uroczystość otwarcia nowej siedziby oraz Festyn pod Lipami dla członków ŚlOIIB i ich rodzin na terenie Parku pod Lipami w Katowicach-Giszowcu.

Informator ŚlOIIB nr 2 (50) z czerwca 2016

Fragment wystąpienia przewodniczącego Rady ŚlOIIB Franciszka Buszki podczas XV Zjazdu Sprawozdawczego ŚlOIIB.

„(...) Ważnym wydarzeniem w naszej Izbie jest przeniesienie jej siedziby do zmodernizowanego obiektu przy ul. Adama 1b w Katowicach-Giszowcu. Oprócz zapewnienia właściwych warunków pracy wszystkim organom został osiągnięty nakreślony w programach działania cel, by siedziba ŚlOIIB była centrum kształcenia, rozwijania i wymiany myśli technicznej. Specjalistyczna biblioteka z czytelnią i miejscem dostępu do norm, pomieszczenia na nowoczesne szkolenia w tym e-learningowe oraz miejsca spotkań członkowskich integrujących środowisko inżynierów mają sprawić, że siedziba będzie miejscem pomocnym i przyjaznym dla członków. Łączne nakłady inwestycyjne na ten obiekt o powierzchni użytkowej 1437 m^2 to 5 334 872 zł, zatem koszt 1 m^2 nowocześnie zagospodarowanej siedziby wynosi 3 712 zł. (…). Koleżanki i Koledzy, to jest nasze wspólne dzieło, bez Waszego zaangażowania, mądrości i odpowiedzialnych decyzji nie byłoby tego obiektu. Umożliwiły to uchwały Rady, uchwały zjazdów, praca Zespołu ds. modernizacji oraz Okręgowej Komisji Rewizyjnej, która śledziła każdy etap, wytykała błędy i zgłaszała mądre uwagi, które można ująć słowami: wybudujcie to nie tanio, ale dobrze. Myślę, że udało nam się to osiągnąć. Dzisiaj mam okazję gorąco Wam podziękować i pogratulować zrozumienia oraz odwagi”.

Uczestnicy procesu inwestycyjnego w zakresie projektowania oraz realizacji adaptacji i modernizacji obiektu zakupionego na nową siedzibę ŚlOIIB – kluczowe daty

■ **Luty 2013 – Projekt Koncepcyjny** „Przebudowa i adaptacja budynku dla potrzeb ŚlOIIB" wyk. w PZITB Oddział w Bielsku-Białej; autor Ryszard Kłoda.

■ **05.02.2014 – Projekt budowlany** wykonany przez Architektoniczne Biuro Projektów AB Projekt Sp. z o.o. w Tychach.

- Architektura, Zagospodarowanie terenu – Józef Kuklok-Opolski, Andrzej Skocza,
- Konstrukcja – Władysław Sikora,
- Instalacje sanitarne i wewnętrzne – Mirosław Wyderka,
- Instalacje elektryczne wewnętrzne – Andrzej Pyka.

■ **Decyzja Nr 175/14** z dnia 18.02.2014 roku Prezydenta Miasta Katowice dotycząca zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na wykonanie robót budowlanych polegających na przebudowie wejścia głównego, wykonania nowego wejścia oraz adaptacji pomieszczeń na potrzeby ŚlOIIB.

■ **24.02.2014 – Projekt wykonawczy** „Przebudowa wejścia głównego i wykonanie nowego wejścia w budynku przy ulicy Adama 1b w Katowicach oraz adaptacja pomieszczeń na potrzeby Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa" wykonany przez Architektoniczne Biuro Projektów AB Projekt Tychy. Autor projektu wystroju wnętrz, elewacji i zagospodarowania terenu mgr inż. arch. Tadeusz Kostoń.

■ **01.04.2014 – Odbiór projektu wykonawczego.** Odbioru dokumentacji dokonała **Komisja ds. odbioru prac projektowych – projektu wykonawczego** w składzie: Andrzej Nowak, Jerzy Dzierżewicz, Czesława Bella, Zuzanna Królicka, Włodzimierz Kulisz, powołana Zarządzeniem Nr 1/2014 Przewodniczącego Rady ŚlOIIB z dnia 12.02.2014 roku.

Na etapie projektu wykonawczego z biurem opracowującym dokumentację współpracował **Zespół ds. nadzoru nad wykonaniem projektu wykonawczego** w składzie Jerzy Dzierżewicz – koordynator Zespołu, Zenon Panicz, Krystyna Kieres, Janusz Jasiona. Skład Zespołu ustalono na posiedzeniach Prezydium Rady ŚlOIIB w dniach 24.10. i 14.11.2013 roku.

■ **23.10.2014 – Umowa z Rewital Serwis Sp. z o.o. z Katowic –** wykonawcą robót budowlanych związanych z adaptacją i modernizacją obiektu.

Kierownik budowy – Aleksander Róg, **inspektorzy nadzoru** – Tadeusz Sopata (branża budowlana), Adrian Kyrcz (branża elektryczna), Henryk Muskała (branża sanitarna), Tadeusz Kostoń (nadzór architektoniczny).

Z ramienia ŚlOIIB roboty budowlane nadzorował **Zespół do spraw modernizacji siedziby** w składzie: przewodniczący Andrzej Nowak (branża budowlana), zastępca przewodniczącego Józef Kluska (branża elektryczna) oraz członkowie: Barbara Twardosz-Michniewska (branża instalacyjna), Grzegorz Bojanowski (branża budowlana), Stefan Wójcik (branża melioracyjna); koordynator robót – Janusz Kozula.

■ **30.06.2015 – Zakończenie modernizacji budynku.**

■ **31.07.2015 – Odbiór końcowy inwestycji.** Odbioru dokonała **Komisja odbiorowa** w składzie: przewodniczący Grzegorz Gowarzewski, zastępca przewodniczącego Urszula Kallik, członkowie: Zuzanna Królicka, Włodzimierz Kulisz, Damian Pięta, Piotr Spiżewski, Grzegorz Wasylowski.

UCHWAŁA NR 16/2012

XI OKRĘGOWEGO ZJAZDU ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY

INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA W KATOWICACH

z dnia 21 kwietnia 2012r.

w sprawie: zakupu nieruchomości.

Na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.) w związku z § 21 ust. 1 i 2 statutu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa uchwala się, co następuje:

§ 1.

1. Wyraża się zgodę na zakup przez Śląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa nieruchomości z przeznaczeniem na siedzibę od pana Romana Zawadzińskiego i pani Aleksandry Zawadzińskiej, w stanie wolnym od wad prawnych oraz praw i roszczeń osób trzecich za wyjątkiem służebności dla dostawców mediów, za kwotę nie wyższą niż 2 430 000 (słownie: dwa miliony czterysta trzydzieści tysięcy) PLN brutto, w skład której wchodzą:
   1) prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, położonej w Katowicach, przy ul. Górniczego Stanu / Adama 1, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działki nr 3214/55 i 3215/55 o powierzchni 0,1388 ha, dla której Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach XI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KA1K/00057271/6;
   2) prawo własności budynku, o powierzchni użytkowej 1359 m^2, posadowionego na nieruchomości położonej w Katowicach, przy ul. Górniczego Stanu / Adama 1, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka 3215/55, dla której Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach XI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KA1K/00057271/6;
   3) udział w 1/3 współużytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, położonej w Katowicach, przy ul. Górniczego Stanu / Adama 1, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działki nr 3220/55 o powierzchni 472 m^2, dla której Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach XI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr KA1K/00048147/2.
2. Wyraża się zgodę na sfinansowanie zakupu nieruchomości opisanej w ust. 1 ze środków własnych Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
3. Wyraża się zgodę na sfinansowanie kosztów związanych z zakupem nieruchomości opisanej w ust.1, w tym kosztów podatkowych, opłat skarbowych, notarialnych i sądowych, w wysokości nie wyższej niż 270 000 (słownie: dwieście siedemdziesiąt tysięcy) PLN, ze środków własnych Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

§ 2.

Wyraża się zgodę na podpisanie umowy zakupu nieruchomości opisanej w § 1 ust. 1 przez osoby upoważnione do reprezentowania Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zgodnie z § 5 ust. 3 regulaminu okręgowych rad Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

261

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sekretarz XI Zjazdu	Przewodniczący XI Zjazdu
Śląskiej Okręgowej Izby	Śląskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa	Inżynierów Budownictwa
w Katowicach	w Katowicach

262

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA
Inspektor
Przemysław Podbucki

Decyzja niniejsza jest ostateczna
Katowice, dnia 24.03.2014

1260/14

25 LUT. 2014

PREZYDENT MIASTA KATOWICE
ul. Młyńska 4
40-098 Katowice

B-III.6740.152.2014.PP

Katowice, dnia 18 luty 2014 r.

DECYZJA NR ..175../ 14

Na podstawie art. 28, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4 i art. 36 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. poz. 267),
po rozpatrzeniu wniosku o pozwolenie na budowę z dnia 12.02.2014r.

zatwierdzam projekt budowlany i udzielam pozwolenia na
~~budowę/rozbiórkę/~~wykonanie robót budowlanych [1]

Śląskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa z siedzibą przy ul. Podgórnej 4,
40-026 Katowice

(imię i nazwisko lub nazwa Inwestora oraz jego adres)

polegających na przebudowie wejścia głównego, wykonanie nowego wejścia oraz adaptacji pomieszczeń na potrzeby Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa na działce ewidencyjnej nr 3215/55, k.m. 2, obręb Mysłowice Las przy ul. Adama 1b, 40-467 Katowice,

(nazwa i rodzaj oraz adres całego zamierzenia budowlanego, rodzaj-ej obiektu(-ów) będących robotami budowlanymi)

zaliczonego do kategorii obiektu inne,

(kategoria(-e) obiektu(-ów))

zgodnie z projektem budowlanym opracowanym przez:

Pana mgr inż. arch. Józefa Kuklok-Opolskiego posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej o numerze ewidencyjnym 689/83, wpisanego na listę członków Izby samorządu zawodowego pod numerem SL-0342,

Pana mgr inż. arch. Andrzeja Skoczę posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej o numerze ewidencyjnym 792/88, wpisanego na listę członków Izby samorządu zawodowego pod numerem SLC-0869,

Pana inż. Władysława Sikorę posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej o numerze ewidencyjnym 553/78, wpisanego na listę członków Izby samorządu zawodowego pod numerem SLK/BO/5972/02,

Pana inż. Mirosława Wyderkę posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych o numerze ewidencyjnym SLK/2776/PWOS/09, wpisanego na listę członków Izby samorządu zawodowego pod numerem SLK/IS/6492/10,

Pana tech. Andrzeja Pykę posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjno-inżynieryjnej w zakresie instalacji elektrycznych o numerze ewidencyjnym 138/90, wpisanego na listę członków Izby samorządu zawodowego pod numerem SLK/IE/5003/01,

(imię i nazwisko autora projektu oraz specjalność, zakres i numer jego uprawnień budowlanych oraz informacja o wpisie na listę członków właściwej Izby samorządu zawodowego)

560 ✓

z zachowaniem następujących warunków, zgodnie z art. 36 ust. 1 oraz art. 42 ust. 2 i 3 ustawy - Prawo budowlane:

1. Szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych: [2]
1) roboty budowlane należy prowadzić zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym, spełniając wszystkie wymagania określone w dokonanych uzgodnieniach, uzyskanych opiniach i decyzjach, zgodnie z obowiązującymi przepisami, normami i zasadami wiedzy technicznej, w sposób zapewniający bezpieczeństwo ludzi i mienia,
2) do robót budowlanych można przystąpić na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę - art. 28 ustawy Prawo Budowlane,
3) pozwolenie na budowę wygasa, jeżeli budowa nie zostanie rozpoczęta przed upływem trzech lat od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna lub budowa zostanie przerwana na czas dłuższy niż trzy lata – art. 37 ust. 1 ustawy Prawo budowlane,
4) zobowiązuję do stosowania niezbędnych środków technicznych i organizacyjnych w celu utrzymania dróg dojazdowych i wyjazdowych z terenów inwestycyjnych w czystości oraz ograniczających emisję pyłu w trakcie transportu materiałów budowlanych i prowadzenia prac budowlanych,
5) trasę wywozu gruzu i ziemi z wykopów oraz dowozu materiałów budowlanych, należy uzgodnić z Miejskim Zarządem Ulic i Mostów w Katowicach,

~~**2. Czas użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych:** [4].~~
~~**3. Terminy rozbiórki:**~~
~~[1] istniejących obiektów budowlanych niezgrzewidzianych do dalszego użytkowania;~~
~~[2] tymczasowych obiektów budowlanych.~~
~~**4. Szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie:** [3]~~
5. Inwestor jest zobowiązany:
1. zorganizować proces budowy, z uwzględnieniem zawartych w przepisach zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia,
2. zapewnić objęcie funkcji kierownika budowy oraz nadzór nad robotami przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności – art. 42 ust. 1 ustawy Prawo budowlane,
3. bezzwłocznie zawiadomić Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Katowicach o zmianie kierownika budowy lub robót, inspektora nadzoru inwestorskiego, projektanta sprawującego nadzór autorski podając, od kiedy zaistniała zmiana – art. 44 ustawy Prawo budowlane,
4. ~~zawiadomić Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Katowicach o zakończeniu budowy co najmniej 21 dni przed zamierzonym terminem przystąpienia do użytkowania;~~ [2]
5. ~~przed przystąpieniem do użytkowania uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie;~~ [2]
6. istotne odstąpienie od zatwierdzonego projektu lub innych warunków pozwolenia na budowę jest dopuszczalne jedynie po uzyskaniu decyzji o zmianie pozwolenia na budowę; nieistotne odstąpienie od zatwierdzonego projektu jest dopuszczalne w przypadkach określonych w art. 36a ust. 5 ustawy Prawo budowlane,

6. Kierownik robót jest obowiązany: [2]
1) prowadzić dziennik budowy oraz umieścić na budowie w widocznym miejscu tablicę informacyjną oraz ogłoszenie zawierające dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia oraz odpowiednio zabezpieczyć teren,
2) w oparciu o informację, o której mowa w art. 20, ust. 1 pkt 1b sporządzić lub zapewnić sporządzenie przed rozpoczęciem robót budowlanych, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych – art. 21a ustawy Prawo budowlane.

570

Obszar oddziaływania obiektu, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy - Prawo budowlane, obejmuje nieruchomości:
1) działka nr 3215/55, karta mapy 2, obręb: Mysłowice Las,
2) działka nr 3216/55, karta mapy 2, obręb: Mysłowice Las.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik Inwestora wystąpił do tutejszego organu z wnioskiem o pozwolenie na wykonanie robót budowlanych dla przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego.

Do wniosku o pozwolenie na wykonanie robót budowlanych dołączył dokumenty określone w art. 33 ust. 2 pkt 1, 2, ustawy Prawo budowlane.

Pismem z dnia 14.02.2014r. zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Inwestycja jest zgodna z decyzją nr 230/2013 z dnia 27.08.2013r. o warunkach zabudowy (B-II-6730.255.2013.AK).

Od decyzji przysługuje odwołanie do Wojewody Śląskiego za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Z up. Prezydenta Miasta Katowice
Hanna Chrzanowska
Naczelnik Wydziału Budownictwa

(pieczęć imienna)

(pieczęć imienna i podpis osoby upoważnionej do wydania decyzji)

Pouczenie: [2]

1. Inwestor zobowiązany jest do zarejestrowania dziennika budowy w Wydziale Budownictwa Urzędu Miasta Katowice.
2. Inwestor jest obowiązany zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych, na które jest wyznaczane pozwolenie na budowę, Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Katowicach oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem co najmniej na 7 dni przed ich rozpoczęciem, dołączając na piśmie:
   1) oświadczenie kierownika budowy (robót) stwierdzające sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz przyjęcie obowiązku kierowania budową (robotami budowlanymi), a także zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy - Prawo budowlane,
   2) w przypadku ustanowienia nadzoru inwestorskiego - oświadczenie inspektora nadzoru inwestorskiego stwierdzające przyjęcie obowiązku pełnienia nadzoru inwestorskiego nad danymi robotami budowlanymi, a także zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy - Prawo budowlane,
   3) informację zawierającą dane zamieszczone w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo budowlane.
3. ~~Inwestor może przystąpić do użytkowania obiektu przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych pod warunkiem uzyskania pozwolenia na użytkowanie wydanego przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Katowicach.~~
4. ~~W przypadku gdy uzyskanie pozwolenia na użytkowanie nie jest wymagane, do użytkowania obiektu można przystąpić po upływie 21 dni od dnia doręczenia do właściwego organu nadzoru budowlanego zawiadomienia o zakończeniu budowy, jeżeli organ w tym terminie nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji.~~

571 ✓

~~5. Przed wydaniem pozwolenia na użytkowanie obiektu Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Katowicach przeprowadzi obowiązkową kontrolę budowy, zgodnie z art. 59a ustawy - Prawo budowlane. Wniosek o udzielenie pozwolenia na użytkowanie stanowi wezwanie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Katowicach do przeprowadzenia obowiązkowej kontroli.~~

[1] Jeśli nie zachodzą wymienione okoliczności lub potrzeba - skreślić.
[2] Niepotrzebne skreślić.

Załączniki:

2 egzemplarze projektu budowlanego
otrzymuje inwestor

Otrzymują:

1. Andrzej Skocza
   ul. Batorego 70/5
   43-100 Tychy
   pełnomocnik: Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
2. Kotala Andrzej
   ul. Opolskiego 3/84
   41-500 Chorzów
3. Mozler Mirosław
   ul. Popka 7
   41-106 Siemianowice Śląskie
4. Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa „ Mirand" S.C.
   ul. Murckowska 64A
   40-265 Katowice

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego
   40-003 Katowice, Rynek 13
   załącznik: 1 egz. projektu budowlanego
2. Urząd Miasta Katowice
   Wydział Podatków i Opłat Lokalnych – w/m
3. Urząd Miasta Katowice
   Wydział Kształtowania Środowiska – w/m
4. Urząd Miasta Katowice
   Wydział Planowania Przestrzennego – w/m
   wraz z załącznikiem graficznym
   - kopią projektu zagospodarowania działki

Kopia

1. Wydział Budownictwa
   Referat Administracji Architektoniczno-Budowlanej – a/a
2. Wydział Budownictwa
   Referat Lokalizacji Obiektów – a/a

Opłata skarbowa w kwocie 586,00 zł wpłacono w dniu 19.02.2014 na rachunek Urzędu Miasta Katowice
ING Bank Śląski Oddziałowy
40 1050 0099 5530 0211 1111 1111

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA
Inspektor
Przemysław Podbucki

572

Od lewej: Agnieszka Dyszlewska-Tarnawska (Kancelaria Notarialna), Czesława Bella, Małgorzata Kanclerz (Pośrednictwo w Obrocie Nieruchomości „Posesja"), Franciszek Buszka, Andrzej Nowak, Maria Wójcik

Jesteśmy
w dobrym towarzystwie…

Izba Śląska – Gawlikówka, pierwotnie pomieszczenia gospodarcze

Najbliższe sąsiedztwo nowej siedziby ŚlOIIB stanowią malownicze domki w ogrodach – pozostałość wybudowanego w tym miejscu górniczego osiedla Gieschewaldu, dla osób zatrudnionych w wielkim koncernie będącym własnością spadkobierców Georga von Giesche. Kilka kilometrów dalej Nikiszowiec, dawny Nickischschacht, kolejna perełka urbanistyczno-architektoniczna na Śląsku. Urok i wyjątkowość tych miejsc niejako zobowiązują nas do poznania bodaj zarysu ich historii.

Gwałtowny rozwój przemysłu w XIX wieku, zwłaszcza w rejonach związanych z wydobyciem węgla oraz hutnictwem metali, powodował przesiedlanie ludności w pobliże ośrodków przemysłowych. Wielorodzinne domy na potrzeby osiedlania wielkich liczb rodzin robotniczych możliwie blisko miejsc pracy zaczęto budować już na przełomie XVIII i XIX wieku. Była to zabudowa w formie koszarowych kamienic, *z ogromnymi rzędami wielopiętrowych domów, które (…) wywołują wrażenie wielkich uszeregowanych skrzyń z otworami okiennymi o złym obmurzu. Te ponure budowle stwarzają wielu tysiącom rodzin robotniczych sposobność do ulokowania się, (…) ponieważ o „mieszkaniu”,*

Dawna gospoda, obecnie Filia nr 2 MDK Szopienice-Giszowiec

o „domu" w takim budynku, nawet dla najmniej wymagającej rodziny robotniczej, nie może być mowy. Uwidacznia się to najwyraźniej w częstych „przeprowadzkach" z takich ulic, co pomimo powodowania znacznych kosztów zdarza się każdej rodzinie każdego roku, a jeśli to możliwe nawet wielokrotnie w ciągu roku – pisał we wstępie do książki wydanej w Katowicach w 1910 roku profesor Reuffurth o zabudowie niemieckich uprzemysłowionych miast i ich przedmieść. Uchwalona w 1890 roku ustawa o mieszkalnictwie mas pracujących, mająca na celu poprawę warunków życiowych robotników – zwłaszcza w zakresie zdrowia i higieny, dała początek podobnym aktom prawnym w innych krajach Europy. Od 1904 roku obowiązywała w Rzeszy Niemieckiej ustawa budowlana i osiedleńcza, zobowiązująca pracodawców do zapewnienia mieszkania pracownikowi. Określała ona m.in. parametry organizacyjno-techniczne osiedli robotniczych. Tendencja do idealizowania w tamtym czasie wsi i jej rodzinnego, sielskiego i pracowitego życia jako przeciwieństwa do brudnego, brutalnego i destrukcyjnie działającego życia miejskiego znalazła odzwierciedlenie w architekturze. U schyłku XIX wieku zrodziła się idea miast-ogrodów. Zapoczątkowa-

na dziełem Ebenezera Howarda *Garden Cities of Tomorrow* (Miasta ogrody jutra) z 1898 roku, zyskała niebawem wielką popularność; po ciężkiej pracy robotnik miał znajdować wytchnienie w rodzinnym gronie i w otoczeniu przyrody.

Sto lat temu na Górnym Śląsku powstało osiedle, w którym miały rozkwitać cnoty rodzinne i pracownicze. Domy pod wysokimi dachami z gontu stały w jabłoniach, a jeśli któraś zaczynała marnieć, pracodawca wysyłał anioła, wielkiego mężczyznę w czarnych kamaszach, który przynosił zdrowy szczep i stawiał przy furtce.

Tymi słowami rozpoczyna się niezwykła opowieść znanej dziennikarki, reporterki i pisarki Małgorzaty Szejnert pt. „Czarny ogród". Autorka nie pochodzi ze Śląska. Do Giszowca trafiła przypadkowo na początku lat osiemdziesiątych, ale wróciła świadomie, bo Giszowiec wraz z żyjącymi tu od lat ludźmi zrobił na niej, jak wspomina, wielkie, niezapomniane wrażenie. Zachwyciła ją specyficzna architektura okolicy. Przez lata zbierała materiały. Tak powstała prawdziwa skarbnica wiedzy o ponad dwusetletniej historii nie tylko dzisiejszego Giszowca i Nikiszowca, ale także Niemiec, Śląska i Polski – historii ludzi, którzy te miejsca przez lata kształtowali.

Powstanie Gieschewaldu i Nickischschachtu wiąże się bezpośrednio z rozbudową koncernu będącego własnością Spółki Górniczej Spadkobierców Georga von Giesche – Bergwerksgesellschaft Georg von Giesches Erben. Zalążek przedsiębiorstwa stworzył Georg von Giesche, główny „sprawca" inwestycji przemysłowych na Górnym Śląsku, związanych z wydobyciem rud cynku, a później ich przetwórstwem. Od początku XVIII wieku miał on przywilej wyłączności na wydobycie i sprzedaż galmanu, co przyczyniło się do zwielokrotnienia rodzinnego kapitału. Żaden z sześciu synów Georga nie zostawił potomstwa – pięciu zmarło w dzieciństwie lub młodości, szósty żył samotnie. Dla utrzymania rangi przedsiębiorstwa, poważne inwestującego na Górnym Śląsku, także dzięki uzyskanym przez lata przywilejom za wierną służbę habsburskiemu cesarzowi a potem królowi pruskiemu, potomkowie Georga postanowili zatrzymać nazwisko twórcy sukcesu w nazwie rodzinnego koncernu.

Na początku XX wieku działająca na Śląsku Spółka Górnicza Spadkobierców Georga von Giesche stanowiła prawdziwe imperium przemysłowe. Miała w swoim posiadaniu m.in. kopalnie węgla skonsolidowane w kopalnię pn. „Giesche", kopalnie galmanu i rud cynkowo-ołowiowych, huty cynku, walcownie blach cynkowych, hutę ołowiu i srebra. Miała też zakupione w 1899 roku na korzystnych warunkach, od hrabiego von Tiele-Wincklera, pole rezerwowe o pow. siedemnastu kilometrów kwadrato-

wych nad bogatymi pokładami węgla, zarośnięte pięknym lasem. W latach 1904 – 1907 w polu „Reserve” wybudowano nowoczesny szyb „Carmer”. Do jego obsługi potrzebna była liczna załoga. Konkurencję dla górniczej działalności koncernu spadkobierców Gieschego stanowiły kopalnie w Nadrenii i Westwalii, bogatszych częściach Rzeszy, do których masowo emigrowali robotnicy ze Śląska. W celu zapewnienia napływu pracowników z okolicznych wsi, a także spoza granic Śląska, oraz stabilizacji kadr pracowniczych górniczej spółki, potrzebą chwili stała się budowa osiedla robotniczego.

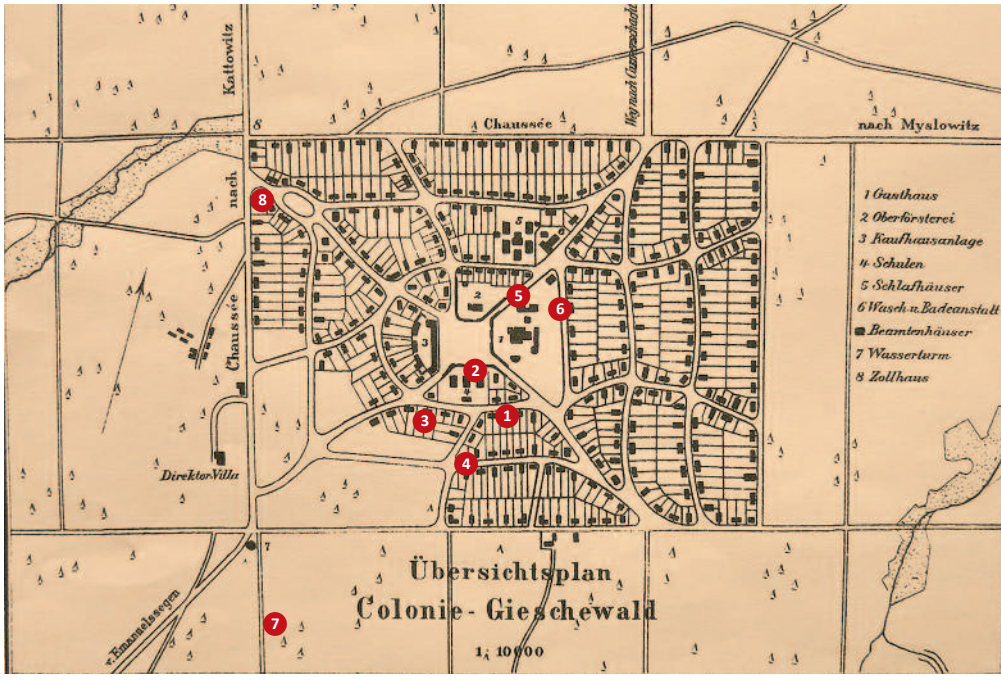

Plan Giszowca (niem. Gieschewald) z 1910 roku [2]; aktualne nazwy ulic: od północy ul. Mysłowicka, od wschodu ul. Kosmiczna, od południa ul. Górniczego Stanu, od zachodu ul. Pszczyńska (oznaczenia cyfrowe: 1. Gospoda; 2. Nadleśnictwo; 3. Sklepy; 4. Szkoły; 5. Domy noclegowe; 6. Pralnia i łaźnia; 7. Wieża ciśnień; 8. Komora celna).

W lesie zakupionym od hrabiego von Tiele Wincklera, na prostokącie o wymiarach 800 x 1200 m, ówczesny dyrektor generalny Spółki Górniczej Spadkobierców Georga von Giesche, tajny radca górniczy Anton Uthemann z Załęża, polecił zbudować kolonię górniczą. Do realizacji zadania zostali zatrudnieni kuzyni Emil i Georg Zillmannowie, architekci z Charlottenburga k. Berlina. Przedtem Uthemann zlecił Georgowi Zillmannowi przestudiowanie starych wiejskich budynków, znajdujących się na Górnym Śląs-

Nadleśnictwo Ober-Foersterei, rok 1910

Dawny budynek nadleśnictwa, obecnie przedszkole

Szkoła i domy towarowe, rok 1910

Dawne budynki szkolne, obecnie Agencja Rynku Rolnego

sku oraz terenach przygranicznych. W tym czasie modna była idea „miasta ogrodu" angielskiego urbanisty sir Ebenezera Howarda. Według jego pomysłu miasta jutra miały być samodzielnym organizmem, wyposażonym w urządzenia techniczne oraz szkoły, kościoły i urządzenia socjalne, posiadać niezbyt gęstą zabudowę, otoczoną pasem rolniczo-ogrodniczym. Zillmannowie należeli do entuzjastycznych wyznawców idei Howarda. Zrealizowali również pomysł Uthemanna – wybudowania przybyszom ze wsi domów przypominających wcześniejsze warunki zamieszkania, ale w nieporównywalnie wyższym standardzie. Stworzyli projekt kompletnego osiedla wraz z budynkami użyteczności publicznej w środku lasu. Standard techniczny zabudowy i wyposażenie osiedla w obiekty użyteczności publicznej regulowała ustawa z 1904 roku o zakładaniu nowych osiedli, która narzuciła program funkcjonalny Giszowca. Domy mieszkalne, zaprojektowane z uwzględnieniem obowiązujących w tamtym czasie wymogów stawianych takim budynkom w stosunku do wymiarów, powierzchni, wysokości oraz trwałości konstrukcji i bezpieczeństwa przeciwpożarowego, zachowały charakter budownictwa wiejskiego; w tym samym stylu zaplanowano budynki usługowe.

Dawny dom towarowy (konsum) oraz rzeźnictwo i piekarnia

Budynek mieszkalno-usługowy, plac Pod Lipami 7-10

Gospoda

Dawna gospoda, obecnie Filia nr2 MDK Szopienice-Giszowiec

Tak powstał Giszowiec, po niemiecku Gieschewald – ideał robotniczego osiedla, wzorcowy przykład wcielenia w życie idei miasta-ogrodu Ebenezera Howarda oraz znakomity przykład budownictwa patronackiego. Centrum stanowił rynek, od którego promieniście rozchodziły się ulice, poprzecinane dwiema obwodnicami. Zamykające osiedle drogi prowadziły do Murcek i Mysłowic. Przy ulicach wybudowano domy dla robotników, a w narożach ulic – dla urzędników. Wokół centralnego placu zlokalizowano budynki użyteczności publicznej: nadleśnictwo, budynek urzędu na planie sześciokąta ze statuą Bismarcka-Rolanda, szkoły, sklepy (z fabryczką lodu na potrzeby artykułów mięsnych), pocztę, łaźnię, pralnię, piekarnię (z 8 piecami chlebowymi do wypiekania chleba – piekarniokami) i domy noclegowe dla około 300 górników.

Był też park z karczmą i muszlą koncertową. W gospodzie znajdowała się kręgielnia i sala teatralna, było to miejsce zabaw i festynów tutejszej społeczności. Na piętrze oprócz mieszkania gospodarza znajdowały się pokoje gościnne. Obok gospody wybudowano pomieszczenia gospodarcze – wozownię i stajnię.

Na osiedlu wzniesiono w sumie ponad 300 domów, w większości dwurodzinnych. Każdy dom posiadał ogród z częścią słu-

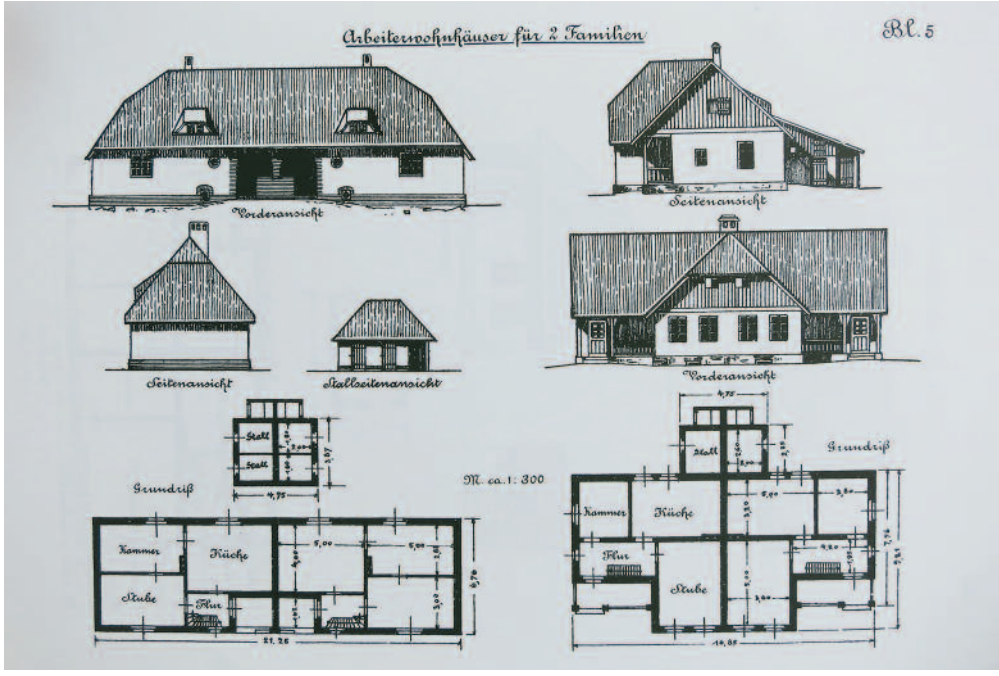

Projekty domu górniczego dla dwóch rodzin

żącą do wypoczynku oraz częścią do uprawy warzyw i owoców. Do przydomowych ogródków dostarczano drzewka i sadzonki kwiatów. W tym celu działało na terenie osiedla ogrodnictwo, a do obowiązków mieszkańców należało zagospodarowanie ogródków i pielęgnowanie roślin. Za najpiękniejsze ogródki „hojny Uthemann" przyznawał użytkownikom nagrody pieniężne. W sąsiedztwie pomieszczeń mieszkalnych znajdowały się ponadto małe zabudowania gospodarcze, przeznaczone do hodowli zwierząt – przybudowane lub wolnostojące. Zaprojektowano 40 typów budynków, podobnych do siebie ale różniących się detalami architektonicznymi „jak dzieci jednej matki".

Domy robotnicze budowano dla dwóch albo czterech rodzin, dwu lub trzyizbowe. Wykonane były z cegły, z dachami spadzistymi, krytymi gontem. Gont specjalnie impregnowano w celu zabezpieczenia przeciwpożarowego, również cegłę przyjęto jako budulec ze względu na bezpieczeństwo przeciwpożarowe, w zamian za stosowane w wiejskich chatach bierwiona uszczelniane gliną lub mchem. Domy robotnicze były bez bieżącej wody, mieszkańcy pobierali ją z ulicznych hydrantów instalowanych co 100 metrów. Aby zabezpieczyć mieszkania przed zawilgoceniem (oraz dla wygody lokatorów osiedla) wybudowano pralnię, w której były 32 stanowiska pralnicze z bieżącą wodą ciepłą i zimną, suszarnię

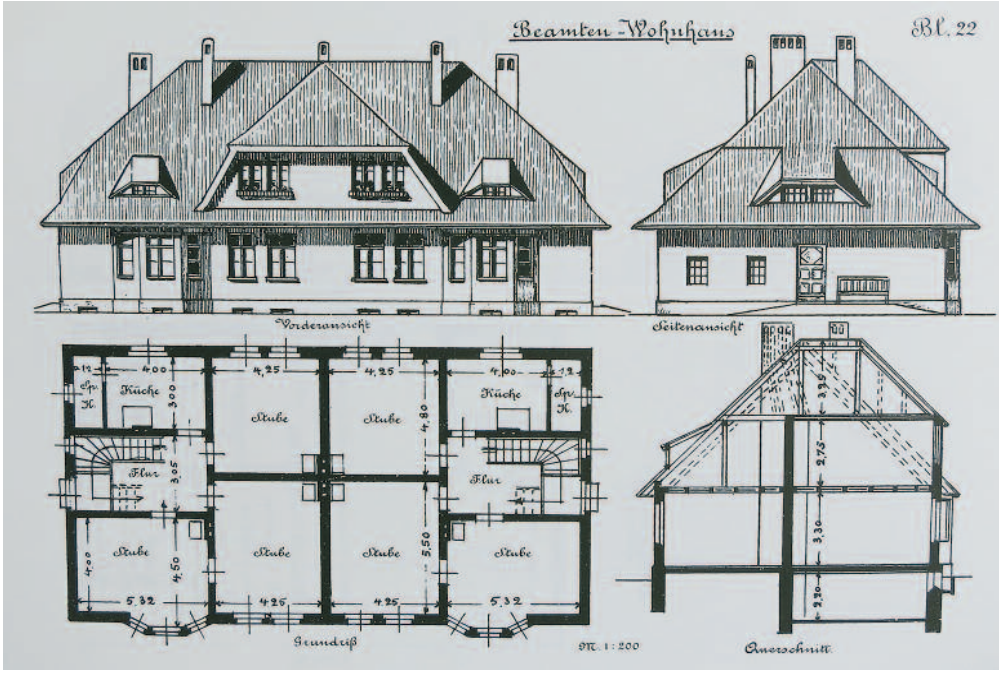

Projekt domu urzędniczego

z maglem i łaźnię dla górniczych rodzin. Domy urzędnicze były większe, okazałe, kryte czerwoną dachówką, wyposażone w urządzenia wodne i kanalizacyjne. Wodę dla osiedla zapewniała usytuowana w jego najwyższym punkcie wieża ciśnień, wyposażona w zbiornik ciśnieniowy o pojemności 150 m^3. Stąd systemem rurociągów woda trafiała do mieszkańców. Całe osiedle było zelektryfikowane, znajdowało się tu kilkanaście stacji transformatorowych. Całość została tak pomyślana, by zatrudnieni w kopalni – mieszkając wygodnie i żyjąc w gronie rodziny – pracowali

Budynki mieszkalne

Budynki mieszkalne

wydajnie. Dodatkowe udogodnienia, jak niskie czynsze, bezpłatna energia elektryczna, bezpłatne korzystanie z pralni, łaźni, piekarni i inne świadczenia, wyrażały oczywistą troskę właścicieli spółki o pracownika i własny interes.

Pierwsi mieszkańcy wprowadzili się w październiku 1908 roku, do końca roku mieszkało już ponad 3 tysiące ludzi, a po ukończeniu budowy jesienią 1910 roku około 4 tysiące. Dla porównania ówczesne Katowice były raptem 10 razy większe od Gieschewaldu, natomiast załoga kopalni „Giesche" liczyła blisko 7 tysięcy osób. Przybysze chętnie podejmowali pracę w spółce, która proponowała wspaniałe warunki osiedlenia, zaś pracodawca zyskiwał wielopokoleniową kadrę związaną z zakładem i miejscem zamieszkania, które jednakże należałoby opuścić w przypadku zwolnienia z pracy.

Na terenie osiedla działały stowarzyszenia niemieckie, popierane przez ówczesne władze, ale także stowarzyszenia polskie, m.in. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" i Towarzystwo Śpiewacze „Lutnia", krzewiące polskość.

Kolonia Gieschewald już w czasie budowy cieszyła się dużym zainteresowaniem. Prędko zyskała uznanie także poza granicami

Domy górników i domek transformator przy ul. Bessera

Domy górników przy ul. Foerstera

Zabytkowa wieża ciśnień

Śląska za estetykę i funkcjonalność, uchodząc za wzorowo zaprojektowane i urządzone osiedle robotnicze. W opracowaniu pt. „GISZOWIEC nowa górnośląska wieś górnicza Spółki Górniczej Spadkobierców Georga von Giesche" wg projektów architektów E. i G. Zillmannów, Charlottenburg opisana przez królewskiego wykładowcę Kgl. Baugewerkschul-Oberlehrer (Szkoły Rzemiosł Budowlanych) profesora Hermana Reuffurtha, wydanym w Katowicach w 1910 roku, kolonia giszowiecka została przedstawiona jako najnowocześniejsze i najpiękniejsze osiedle tego typu, wzór godny powielania. Obok „rozprawy" nt. budownictwa dla robotników na przełomie XIX i XX wieku, szczegółowego opisu kolonii wraz z kalkulacją kosztów jej budowy, znajdują się tu zdjęcia z początku XX wieku, a w szczególności liczne przykłady projektów budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej. W podsumowaniu autor napisał: *Na największe uznanie zasługują, obok niskich kosztów budowy osiedla, rodzimy charakter zabudowy i zachowane historyczne formy architektoniczne, wzbogacone dodatkowo współczesna techniką. Dzięki wnikliwym, z zamiłowaniem prowadzonym pracom studyjnym nad starymi wzorcami i formami, udało się artyście osiągnąć ten sukces, aby to co dobre w starym przetworzyć i w swoich dziełach do nowego życia pobudzić.*

Przedruk w języku polskim tej ważnej pozycji ukazał się w Polsce dopiero w 1994 roku (I wydanie), w tłumaczeniu z języka niemieckiego przez Bronisława Machnika.

Giszowiecka kolonia górnicza została zaprojektowana dla ok. 4 tysięcy osób. Pierwotny plan zakładał budowę 300 domów dla 600 rodzin. Wg prof. Reuffurtha w 1910 roku w 300 domach robotniczych (w większości dwurodzinnych) i 30 urzędniczych były 642 mieszkania, w tym 600 dla górników, 17 dla urzędników kopalni, 11 dla nauczycieli, 14 dla urzędników dworskich i nadleśnictwa; 4 domy noclegowe przewidziano dla 300 górników.

W latach 1920-1924, w związku z rosnącym stale zapotrzebowaniem na mieszkania dla pracowników, w wolnym wschodnim pasie parceli powstała tzw. nowa kolonia z nowym typem budynków mieszkalnych. Liczba mieszkań wzrosła wtedy do 990.

Po I wojnie światowej i podziale Śląska – w wyniku plebiscytu w 1921 roku – na część polską i niemiecką (72% mieszkań-

Dom górnika, remiza i wieża strażacka

Budynek mieszkalny

ców Giszowca i zbudowanego kilka lat później Nikiszowca opowiedziało się za przyłączeniem Śląska do Polski), 80 procent koncernu znalazło się na terenie nowo powstałego państwa polskiego i było największym przedsiębiorstwem przemysłu ciężkiego na ówczesnych ziemiach polskich. Spółka kontynuowała działalność pod nazwą Giesche S.A. Katowice, jednakże niemieckie władze koncernu w obawie o przyszłość przedsiębiorstwa (po upływie 15 lat polski rząd miał prawo wykupu niemieckiej własności znajdującej się na terenie Rzeczypospolitej) zdecydowali sprzedać je amerykańskiemu koncernowi Silesian American Corporation S.A.Co. (spadkobiercy Gieschego zachowali 49% akcji). Dla przybyłych wraz z rodzinami pracowników koncernu została wybudowana w 1926 roku w południowo-zachodniej części Giszowca tzw. kolonia amerykańska, licząca 6 dwukondygnacyjnych domów w kolejnej, nowej formie zabudowy. W czasie II wojny światowej Niemcy przejęli zakłady koncernu w zarząd komisaryczny, a po wojnie rząd Polski na mocy ustawy majątek koncernu znacjonalizował.

Północno-wschodni róg kolonii Giszowiec (niem. Gieschewald)

Budynek mieszkalny

Giszowiec był do 1924 roku, kiedy włączono go do zreorganizowanej gminy Janów, samodzielnym osiedlem z własną administracją. Był to obszar dworski, który zorganizowano po odłączeniu Gieschewaldu od obszaru dworskiego w Mysłowicach. Od 1947 roku należał do powiatu miejskiego Szopienice, z którym w 1960 roku wszedł w skład Katowic.

Trudny czas przeżył w latach siedemdziesiątych minionego wieku, gdy rozpoczęto tu budowę spółdzielczego osiedla mieszkaniowego, przemianowanego zresztą na osiedle Staszica. W 1964 roku w pobliżu osiedla rozpoczęła wydobywanie węgla z pola rezerwowego kopalnia „Staszic". Ówczesne władze podjęły wówczas decyzję o wyburzeniu zabytkowej części Giszowca – znienawidzonego „reliktu kapitalizmu" i wybudowaniu w tym miejscu dziesięciopiętrowych bloków z wielkiej płyty. Otoczone lasem osiedle z ogrodami wokół domków postanowiono zamienić na betonowe „nowoczesne osiedle mieszkaniowe". Dziesięciopiętrowe bloki z wielkiej płyty zaczęły wypierać unikatową pod względem architektonicznym zabudowę. Większość istniejących domów wyburzono, pod pre-

Powojenny plan Giszowca – zdjęcie ilustracji stanu zabudowy w 1948 roku

tekstem rzekomego zniszczenia. Trudno było pogodzić się z tą zmianą starym mieszkańcom, którzy nie chcieli mieszkać w „betonowych szufladach". Tamten czas oporu przed przeprowadzką oraz przywiązanie do domu ojców odmalował Kazimierz Kutz w ostatnim filmie trylogii o Śląsku pt. „Paciorki jednego różańca" z 1980 roku (wcześniejsze części trylogii to „Sól ziemi czarnej" i „Perła w koronie"). Właśnie w takim stanie zobaczyła Giszowiec na początku lat osiemdziesiątych Małgorzata Szejnert, opisując słowami: *Stare miasto ogród, rozjechane przez blokowiska, ciągle jeszcze broniło się jakąś wieżyczką, podcieniem, gankiem, łamanym dachem, zaświadczając, jakim było kiedyś cudem. Ludzie, którzy uznali to miejsce za swoją ojczyznę domową i duchową, robili co mogli, by ją zachować.* Był to niestety niejedyny przykład braku poszanowania dla śląskich zabytków kultury materialnej i brutalnego niszczenia historycznej spuścizny. Barbarzyństwo tym większe, że osiedle Gieschewald postrzegane było od początku istnienia jako urbanistyczno-architektoniczna perełka, fenomen w kategorii zabytków patronackiego osiedlowego budownictwa robotniczego.

Na szczęście udało się uratować przed wyburzeniem niewielką część starej zabudowy osiedla, która aktualnie znajduje się pod opieką konserwatora zabytków. Zachowało się kilka kwarta-

Budynek urzędniczy tzw. kolonii amerykańskiej; ul. Górniczego Stanu 10, elewacja południowa

oraz ul. Górniczego Stanu 12, elewacja północna

Budynek urzędniczy w głębi tzw. kolonii amerykańskiej

Budynek urzędniczy w głębi tzw. kolonii amerykańskiej

łów domów mieszkalnych oraz m.in. dawna karczma – aktualnie Filia nr 2 Domu Kultury Katowice-Szopienice; w budynku znajduje się także restauracja „Dworek pod Lipami", budynek nadleśnictwa – mieści się w nim teraz przedszkole, wieża ciśnień, willa dyrektora, szkoła i sklepy. Walkę o zachowanie wyburzonej już częściowo, unikatowej zabudowy osiedla podjął ówczesny wojewódzki konserwator zabytków Adam Kudła (przez pomyłkę w urzędzie znany pod nazwiskiem Kudla). Działania władz przerwano po jego interwencji w Ministerstwie Kultury oraz jego decyzji z 1978 roku o wpisie układu urbanistyczno-przestrzennego Giszowca do rejestru zabytków województwa katowickiego. Adam Kudla zapłacił za tę decyzję karą polityczną, został zawieszony w czynnościach konserwatorskich na 2 lata (I sekretarzem KW PZPR był wtedy Zdzisław Grudzień). Niestety zabudowa starego Giszowca została w 2/3 zniszczona. W świadomości starych i nowych mieszkańców miejsce to pozostało Giszowcem, nawet z 10-piętrowymi blokami.

W rejestrach zabytków Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach znajdują się podlegające ochronie dwa zespoły zabudowy z terenu Giszowca (www.wkz.katowice.pl)

Pod numerem **A/1229/78 z dnia 18 VIII 1978 roku** zarejestrowano zespół zabudowy, którym jest fragment osiedla robotniczego wybudowanego w latach 1907-1914 według projektu architektów Emila i Georga Zillmannów. Ochroną objęto układ urbanistyczny wraz z istniejącą zabudową i zielenią zorganizowaną (ale tylko w granicach starej zabudowy – wpis nie objął fragmentów dawnego historycznego układu przestrzennego, które zostały zajęte przez współczesną zabudowę blokową). Do rejestru wpisano: rynek, szkołę, dawny budynek administracyjny, dawne nadleśnictwo, park centralny z dawną gospodą, kompleksem budynków łaźni, pralni, magla, zespołem domów noclegowych, pocztą oraz ośmioma kwartałami zabudowy mieszkaniowej. Oprócz wymienionych obiektów wpis do rejestru obejmuje także szerokość i przebieg ulic: Młodzieżowej, Radosnej, Gościnnej, fragmentu Działkowej i Przyjaznej, Przyjemnej, Wesołowskiej oraz przebieg ulicy Mysłowickiej i Górniczego Stanu. W rejestrze wymieniono szereg dwurodzinnych domów robotniczych znajdujących się w ośmiu kwartałach zabudowy mieszkaniowej, budynki użyteczności publicznej oraz zieleń zorganizowaną, którą stanowi park wschodniej pierzei rynku wraz z istniejącym ogrodzeniem, zieleń w rynku (ze stuletnim bukiem Antonem) oraz park przy nadleśnictwie wraz z ogrodzeniem.

Zgodnie z rejestrem pod numerem **A/1348/87 z dnia 23 VI 1987 roku** znajduje się fragment osiedla robotniczego w części wschodniej, który tworzy zwarty, regularny układ urbanistyczno-prze-

Willa dyrektora Uthemanna, rok 1910

Willa dyrektora Uthemanna, ul. Pszczyńska 10

Budynek urzędniczy tzw. kolonii amerykańskiej

strzenny składający się z 94 budynków tworzących zabudowę 9 kwartałów. W rejestrze wymieniono szereg domów mieszkalnych znajdujących się przy ulicach m.in.: Agaty, Przyjaznej, Pod Kasztanami, Sputników, Kosmicznej wraz z zabudowaniami gospodarczymi znajdującymi się na zapleczach wymienionych budynków, 6 budynków mieszkalnych tzw. kolonii amerykańskiej, wieżę ciśnień oraz pierwotne budynki transformatorów i budynek willi dyrektora Uthemanna z lat 1907-1910, który nie jest związany kompozycyjnie ale funkcjonalnie z zespołem dawnego osiedla Gieschewald. Są to obiekty wybudowane w la-

Budynek urzędniczy tzw. kolonii amerykańskiej

tach 1907-1912 i w latach dwudziestych XX wieku według projektów architektów Emila i Georga Zillmannów oraz pracowników Biura Budowlanego dawnej kopalni Giesche, a także anonima zatrudnionego przez S.A.Co.

Oprócz decyzji dotyczących zabytkowych obszarów wydano szereg decyzji o indywidualnych wpisach do rejestru, dotyczących obiektów charakteryzujących się wyjątkowymi walorami historycznymi i artystycznymi. Ochroną indywidualną objęto 50 obiektów, m.in.: budynek mieszkalno-usługowy przy Placu pod Lipami **(A/1290/82 z dnia 20 V 1982 roku)**, willę dyrektora

Uthemanna, **(A/11628/96 z dnia 29 III 1996 roku)**, jeden czterorodzinny dom robotniczy z budynkiem gospodarczym i liczne dwurodzinne robotnicze z budynkami gospodarczymi – to decyzje z roku 2000 i młodsze.

Ujęcie obszaru lub obiektu w rejestrze konserwatorskim nakłada na użytkownika i właściciela obowiązek ochrony i opieki nad przedmiotem zapisu, a w razie planowanych prac remontowo-budowlanych konieczność uzyskania zgody konserwatora zabytków. Ponieważ w zabytkowej formie zachowała się niewielka tylko część malowniczego Giszowca, działania Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków zmierzają do uporządkowania, ratowania tego co zostało, zatarcia rażących różnic pomiędzy starą i nowszą zabudową oraz określenia wytycznych i sposobów zabudowy dla osiedla. Giszowiec znalazł swoje miejsce na „Szlaku Zabytków Techniki województwa Śląskiego", a Katowice startując do walki o tytuł Europejskiej Stolicy Kultury 2016 przyjęły symboliczną nazwę „Miasta ogrodów".

Stary Giszowiec nadal przyciąga turystów. Naprawdę warto tu zaglądać, także przy okazji spotkań w siedzibie Śląskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa.

Nikiszowiec z lotu ptaka (zdjęcie folderu reklamowego)

Nikiszowiec (niem. Nikischschacht) to drugie po Giszowcu (niem. Gieschewald) robotnicze osiedle zbudowane na zamówienie Antona Uthemanna, według projektów kuzynów Emila i Georga Zillmannów. Z zabudową typu wielkomiejskiego prezentuje założenie mieszkaniowe całkowicie odmienne od kolonii Gieschewald, która miała przypominać wiejską zabudowę. Choć osiedle zachowało pierwotną formę, nie jest już jak przed stu laty miejscem tętniącym życiem.

Tak bardzo różniące się charakterem osiedla mają jednak ze sobą wiele wspólnego. Obydwa powstały na zlecenie tej samej firmy Bergwerksgesellschaft Georg von Giesches Erben – Spółki Górniczej Spadkobierców Georga von Giesche, reprezentowanej przez dyrektora generalnego spółki, tajnego radcę górniczego Antona Uthemanna (sprawował tę funkcję do 1913 roku), zostały zaprojektowane przez tych samych zdolnych architektów: Emila i Georga Zillmannów, i powstawały prawie w tym samym czasie (Giszowiec 1907-1910, Nikiszowiec 1908-1919). Staraniem spółki spadkobierców Gieschego jeszcze przed rozpoczę-

Miejska zabudowa

ciem budowy teren przeznaczony pod osiedla został wydzielony w 1907 roku z obszaru dworskiego Mysłowice-Zamek, jako samodzielny obszar dworski Gieschewald. Mieszkańcy obu osiedli należeli więc do tej samej jednostki administracyjnej, której późniejszy urząd miał siedzibę w Giszowcu i pracowali dla tej samej kopalni „Giesche".

Budowa obu kolonii wiązała się z ogromnym wzrostem na początku XX wieku wydobycia węgla kamiennego przez koncern spadkobierców Georga von Giesche. Epokę węgla, niezbędnego w rozwijającym się hutnictwie cynku, zapoczątkował w koncernie ten sam galman, który był podstawą sukcesu ekonomicznego Georga von Giesche. Przywilej monopolu na wydobycie i sprzedaż rud cynku przyczynił się do powstania liczącego się w XIX wieku przedsiębiorstwa przemysłowego Georg von Giesches Erben (GvGE), ale później o potędze gospodarczej koncernu miały stanowić produkcja i przetwórstwo cynku oraz górnictwo węgla. Sprzedaż rudy cynku, na której przez lata się bogacił, przestała się opłacać, za to cynk zaczął być postrzegany jako jeden z „najużyteczniejszych kruszców". W 1833 roku spółka spadkobierców Gieschego zakupiła powstałą w 1826

Zakład fotograficzny Augusta Niesporka (z 1919 r.) przy „rynku" (obiecnie pl. Wyzwolenia)

roku kopalnię „Morgenroth" („Jutrzenka" – zalążek dzisiejszej kopalni „Wieczorek") na potrzeby uruchomionej w 1834 roku Huty Cynku „Wilhelmina". Z połączenia nabywanych kolejnych pól górniczych i kopalń w Roździeniu, Szopienicach i Janowie powstała w 1883 roku Skonsolidowana Kopalnia „Giesche" (dzisiejszy „Wieczorek"). Krokiem milowym był zakup od hrabiego von Thiele-Wincklera w 1899 roku nowego pola górniczego „Reserve" wraz ze znajdującym się nad nim gruntem (o pow. około 1700 hektarów), w większości porośniętego lasem, co w krótkim czasie okazało się znakomitą inwestycją. Już w 1904 roku koncern rozpoczął budowę w tym polu – w związku z dobrą koniunkturą na węgiel – nowoczesnego szybu wydobywczego „Carmer" (obecnie „Pułaski"). Eksploatacja nowych terenów górniczych spowodowała gwałtowne zapotrzebowanie na nowych pracowników. Liczba mieszkań w Giszowcu przewidzianym dla 600 rodzin prędko okazała się niewystarczająca, dlatego firma Georg von Giesches Erben wystąpiła do władz o pozwolenie na budowę drugiego osiedla w sąsiedztwie szybu „Carmer" i szybu wentylacyjno-zjazdowego „Nikisch".

(…) Pracodawca rychło się zorientował, że ten zielony raj (Gieschewald) nie pomieści wszystkich robotników, jakich mu potrzeba. Niemal więc od razu, o parę kilometrów dalej, urządził drugi, lecz zupełnie inny: czerwone miasteczko, zwarte jak twierdza, z bramami prowadzącymi w brukowane uliczki i w dziedzińce ukryte wśród murów.

Z czasem związał ze sobą zielone, czerwone i czarne (czyli kopalnię, która powstała już wcześniej) kolejką jak z lunaparku. Woziła bezpłatnie na szychtę, do kościoła albo na piwo. **(Małgorzata Szejnert, „Czarny ogród")**

Pod koniec 1908 roku rozpoczęto realizację drugiej kolonii robotniczej Nikischschacht – od nazwy szybu „Nikisch" głębionego od 1907 roku. I tutaj inspiratorem oraz nadzorcą budowy był Anton Uthemann, a architektami Zillmannowie. Wspólnie przyczynili się do powstania niezwykłego osiedla o charakterystycznej zabudowie. Na powierzchni 20 hektarów (prawie 5 razy

Plan Nikiszowca, lata międzywojenne (zdjęcie strony 27 w monografii [3] Joanny Tofilskiej)

mniejszej od powierzchni Gieschewaldu) powstała kolonia w stylu małego miasteczka z czerwonej cegły.

Osiedle widziane z lotu ptaka przypomina kształtem widownię amfiteatralną, dla której sceną jest plac Wyzwolenia; układ domów może również kojarzyć się z rysunkiem latawca. W skład kolonii wchodzi dziewięć zamkniętych wielobocznych bloków różnej wielkości, utworzonych przez połączenie wielorodzinnych trzykondygnacyjnych domów (niezamknięty pozostał jedynie blok II) oraz kościół i szkoła. Na dziedzińcach bloków znajdowały się pomieszczenia gospodarcze: chlewiki (komórki) i piece do wypieku chleba (piekarnioki), było też miejsce na posadzenie drzew i dzikiego wina. Pierwszy blok zasiedlono już w 1911 roku, a ostatni IX zrealizowano w roku 1919; numeracja wynikała z kolejności ich wznoszenia. W największym bloku II, związanym bezpośrednio z szybem „Nikisch" znajdowały się cechownia, siedziba zarządu kopalni „Giesche", łaźnia i kotłownia oraz większość budynków użyteczności publicznej: konsum z charakterystycznymi podcieniami, pralnia z suszarnią, dom noclegowy dla samotnych górników (tzw. sypialnia) przewidziany na ok. 1000 łóżek i poczta po-

łączona z budynkami kopalni. W sąsiednim bloku III była gospoda z salą widowiskową (aktualnie jest tu urząd pocztowy). We wschodniej części osiedla powstały 2 budynki szkolne i kościół. Barak zakaźny (miejscowi nazywali go szpitalem), ochronka dla dzieci i biologiczna oczyszczalnia ścieków znajdowały się za torami, poza właściwym terenem osiedla. Bloki wraz z wolno stojącymi obiektami publicznymi stanowią ciekawy i racjonalny układ, który umożliwił osiedlenie na niewielkim obszarze (około 8 hektarów) ponad 8 tysięcy ludzi.

Zwarta zabudowa z czerwonej cegły sprawiła, że kolonia przedstawia architektoniczną całość. W celu uniknięcia monotonii, projektanci starali się nadać prostym budynkom w stylu śląskich familoków indywidualny charakter. Subtelnymi detalami różnicowali praktycznie identyczne budynki. Różnią się one wieloma szczegółami architektonicznymi: wykuszami o różnej wysokości, głębokości i kształcie, łukami nad otworami okiennymi i drzwiowymi, a także portalami wejściowymi. Ciągi ceglanych elewacji wyłożono cegłą licówką, z motywami zdobniczymi. Ościeża okienne malowane na czerwono, dla kontrastu z malowaną na biało stolarką, były cyklicznie odświeżane przez lokatorów. Charakterystyczne dla Nikiszowca są łączące przeciwległe bloki tzw. nadwieszki, przerzucone ponad wewnętrznymi wylotami ulic oraz bramy prowadzące na dziedzińce, tzw. ajnfarty.

Wykusze

Typowe mieszkanie robotnicze składało się z 2 pokoi i kuchni, o łącznej powierzchni 63 m^2, bądź z pokoju, kuchni i komory, o łącznej powierzchni 53 m^2, głównie na parterze przy bramach wjazdowych. Na każdym piętrze zaprojektowano po 4 mieszkania, na 2 mieszkania przypadała jedna ubikacja, dostępna z klatki schodowej. Lokatorzy mogli ponadto korzystać ze strychu, piwnicy oraz znajdujących się na dziedzińcu obiektów gospodarczych. Kąpiel lub pranie miały odbywać się poza mieszkaniami, w przeznaczonych na ten cel budynkach komunalnych. W blo-

Nadwieszki

Bramy

kach zaprojektowano też odpowiednią liczbę mieszkań dla rodzin urzędniczych. Były większe od robotniczych, składały się z 3-4 pokoi, kuchni i łazienki, o łącznej powierzchni 89-93 m^2 i grupowane przy odrębnych klatkach schodowych po 2 na kondygnacji. W sumie wybudowano ok. 1000 mieszkań, które mogły pomieścić ponad 7 tysięcy mieszkańców.

Realizacja osiedla rozciągnęła się w czasie. Po 4 latach budowy gotowe były 4 bloki i większość obiektów użyteczności publicznej, wśród nich dom noclegowy, tzw. sypialnia dla samotnych górników, szkoła, wieża wodna i barak zakaźny. Do wybuchu wojny zdołano ukończyć bloki V i VI, a w czasie wojny VII i VIII.

Budowa neobarokowego kościoła św. Anny dla parafii w Janowie, w znacznej mierze finansowana przez koncern GvGE, ruszyła w maju 1914 roku, według gotowego projektu Zillmannów. Wojna spowodowała przerwanie prac, budowę wznowiono dopiero w 1921 roku i trwała ona 6 lat; konsekracja nastąpiła w październiku 1927 roku. Do tego czasu na cele duszpasterskie użytkowany był przerobiony budynek kotłowni przy szybie „Albert".

Osiedle odpowiadało w pełni wymaganiom jakie narzucała obowiązująca w Niemczech od 1904 roku pruska Ustawa Osiedleńcza i Budowlana. Posiadało odpowiednie warunki sanitarne, tj. doprowadzenie do mieszkań wody pitnej i na cele

Kościoł św. Anny

gospodarcze oraz odprowadzenie nieczystości. Było zelektryfikowane – na potrzeby osiedla i sąsiednich zakładów wybudowano Elektrownię Św. Jerzego. Zaspokajało potrzeby edukacyjne i zdrowotne. Mieszkańcy mogli korzystać bezpłatnie z szerokiego programu usług oraz szeregu udogodnień. Tuż za osiedlem znajdowały się pola dzierżawione przez górników pod uprawę zboża lub ziemniaków. Ze względu na górników z Giszowca, którzy musieli pokonać do kopalni dystans ponad 3 kilometrów, spółka udostępniła na potrzeby przewozów pasażerskich kolejkę wąskotorową. Z bezpłatnej komunikacji kolejką nazywaną żartobliwie „Balkanem" (od uruchomionej w 1918 roku linii ekspresowej Berlin – Konstantynopol) mogły korzystać także górnicze rodziny, a potem wszyscy mający taką potrzebę. Kolejka wiodła aż do Szopienic, łącząc wszystkie ważniejsze zakłady i szyby koncernu GvGE.

Osiedla Nikiszowiec i Giszowiec znacznie przewyższały wyglądem i udogodnieniami powszechnie stosowane w tamtym czasie standardy. Nie tylko wyrażały troskę właściciela o robotnika – celem związania go z miejscem pracy – ale również potrzebę stworzenia niepowtarzalnych, unikalnych form urbanistyczno-architektonicznych, które do dziś zachwycają zwiedzających.

Zespół zabudowy Szybu „Pułaski" (dawny „Carmer") z lat 1903-1911

Osiedle robotnicze z lat 1908-1918

Według projektów Emila i Georga Zillmannów wzniesiono również w Nikiszowcu w 1905 roku maszynownię i cechownię szybu „Carmer” z charakterystyczną wieżą zegarową – w tle tych budynków widnieją górujące nad okolicą kominy Elektrowni Św. Jerzego (dziś elektrociepłowni), przylegającej do kopalni. Powstała w 1908 roku na potrzeby rozwijających się zakładów i osiedli robotniczych koncernu spadkobierców Georga von Giesche, a w 1930 roku była, po przyłączeniu w 1922 roku tej części Górnego Śląska do Polski, czwartą elektrownią w kraju pod względem produkcji energii elektrycznej.

Budynek kościoła pod wezwaniem świętej Anny

W maju 1924 roku nastąpiła w Polsce likwidacja wszystkich obszarów dworskich i Nikiszowiec wraz z Giszowcem został włączony do gminy Janów. Według stanu z 1936 roku gmina Janów liczyła 17 820 mieszkańców, w tym 7 185 osób z Nikiszowca, a 5 463 z Giszowca. W 1951 roku Janów wszedł w skład powiatu miejskiego Szopienice, a w 1960 roku Szopienice zostały włączone do Katowic. Od tego czasu Janów, Szopienice, Nikiszowiec i Giszowiec stanowią administracyjne dzielnice miasta.

W rejestrze zabytków Narodowego Instytutu Dziedzictwa w Polsce na liście katowickich zabytków znajdują się dwa zespoły zabudowy z terenu Nikiszowca i kościół św. Anny:

„Osiedle robotnicze z lat 1908-1918, obejmujące ulice: Księdza Ficka, Giszowiecką, Odrowążów, Czechowa, Janowską, Świętej Anny, Garbarską, Rymarską, Nałkowskiej, Szopienicką i plac Wyzwolenia” (tj. cały układ urbanistyczny osiedla), nr rej.: **A/1230/78 z dnia 19 VIII 1979 roku**;

„Zespół zabudowy Szybu „Pułaski” (dawny „Carmer”) z lat 1903-1911, charakterystyczny dla architektury przemysłowej początku XX wieku, w tym: nadszybie z wieżą wyciągową, sortownią, maszynownią, warsztatem mechanicznym i kuźnią, stolarnią, cechownią (z charakterystyczną wieżą zegarową) i łaźnią”, nr rej.: **A/1384/89 z dnia 20 III 1989 roku**;

Widok od strony ulicy

„Budynek kościoła pod wezwaniem świętej Anny, wzniesiony w stylu neobarokowym z elementami modernistycznymi w latach 1914 i 1922-1927 według projektu Emila i Georga Zillmanów z Berlina-Charlottenburga", nr rej.: **A/350/11 z dnia 05 IX 2011 roku**. Wpis do rejestru zabytków obejmuje budynek kościoła w obrysie murów zewnętrznych.

W rejestrze Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach znajdują się również „Budynki tworzące zabudowę osiedla robotniczego Nikiszowiec w Katowicach, które zostało wpisane do rejestru zabytków pod numerem A/1230/78 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach z dnia 19 sierpnia 1978 roku", nr rej.: **A/403/13 z dnia 15 III 2013 roku**. Wpis do rejestru zabytków obejmuje wymienione wyżej budynki (ich bryłę i formę, elewacje wraz z detalem architektonicznym, wygląd i konstrukcję historycznej stolarki okiennej i drzwiowej), z pominięciem układu i wyposażenia wnętrz budynków oraz współczesnych instalacji i urządzeń technicznych.

Choć dotkliwą zmianą było rozebranie w latach 70. XX wieku budynków gospodarczych (chlewików i pieców chlebowych), które w uporządkowany sposób wypełniały wewnętrzne dziedzińce w obrębie każdego kwartału i świadczyły o trybie życia mieszkańców, należy uznać że w porównaniu z innymi osiedla-

Widok dziedzińca

mi, pozostawianymi niszczycielskiemu działaniu czasu i biedy, Nikiszowiec ocalał i stanowi najlepiej zachowany przykład patronackiego osiedla robotniczego na Górnym Śląsku.

W 2008 roku podjęto uwieńczone sukcesem starania, aby Nikiszowiec został uznany za pomnik historii. Zgodnie z Rozporządzeniem Prezydenta RP z dnia 14 stycznia 2011 roku **„Katowice-osiedle robotnicze Nikiszowiec”** *uznaje się za pomnik historii*, (Dz. U. 2011, nr 20, poz. 101).

Dwa istniejące w niewielkiej odległości kolonie robotnicze Nikiszowiec i Giszowiec zbudowane przez kapitalistyczny koncern Spadkobierców Georga von Giesche przeszły do historii jako przykłady wzorowo urządzonych robotniczych osiedli patronackich początku XX wieku, z których można by było czerpać doświadczenia także współcześnie. Ponadto zespoły urbanistyczno-architektoniczne tych dwóch osiedli należą do najciekawszych zabytków dzisiejszej aglomeracji katowickiej, cenionych również w skali europejskiej. Nikiszowiec i Giszowiec to niezwykłe miejsca, także przez losy żyjących tu ludzi – społeczności, której przedstawiciele działali w organizacjach krzewiących polskość, walczyli o Polskę w powstaniach śląskich, uczestniczyli w strajkach o poprawę bytu w okresie międzywojennym, byli gnębieni przez okupanta, potem przez nowe władze traktujące

Plan Nikiszowca w artystycznym zamyśle

Tablica pamiątkowa z powyższego planu

społeczność śląską jako element niemiecki. Dramatyczne losy górników i ich bliskich przedstawił Kazimierz Kutz w pierwszych 2 częściach tryptyku o Śląsku – „Sól ziemi czarnej" opowiada o drugim powstaniu śląskim, „Perła w koronie" – o uczestnikach wielkiego strajku w 1937 roku, a ostatnia część „Paciorki jednego różańca" – o przywiązaniu mieszkańców Giszowca do domu ojców. Magiczny klimat starego Nikiszowca przybliża „Angelus" Lecha Majewskiego. Premiera filmu odbyła się w „Galerii Szyb Wilson", jednej z największych prywatnych galerii w Europie. Galeria mieści się w zrewitalizowanych budynkach cechowni i łaźni szybu „Wilson", jednego z szybów dawnej kopalni „Giesche".

Nikiszowiec, podobnie jak Giszowiec, znalazł się na „Szlaku Zabytków Techniki województwa śląskiego". Reklamowany i popularyzowany przez miasto, często odwiedzany przez turystów, a także młodych ludzi, poszukujących tutaj lokum dla siebie, coraz wyraźniej przywracany jest do życia.

Tekst i zdjęcia
Maria Świerczyńska

Materiały źródłowe:

1. Małgorzata Szejnert, *Czarny ogród*, Wydawnictwo ZNAK, Kraków 2007;
2. Herman Reuffurth, *Giszowiec – nowa górnośląska wieś górnicza Spółki Górniczej Spadkobierców Georga von Giesche* według projektów architektów E. i B. Zillmannów, Charlottenburg – reprint wydania w języku polskim z 1995 roku w tłumaczeniu Bronisława Machnika; Katowice 2014, wyd. IV;
3. Joanna Tofilska, *Nikiszowiec,* Wydawnictwo Muzeum Historii Katowic, Katowice 2007;
4. *Giszowiec osiedle w Katowicach. Studium historyczno-urbanistyczne* – oprac. na zlecenie Miejskiego Konserwatora Zabytków w Katowicach, Warszawa 1986;
5. *Studium historyczno-konserwatorskie kolonii robotniczej Giszowiec* – Pracownia Dokumentacji Zabytków ALMA Wrocław, 2015;
6. *Giszowiec na starych kartach pocztowych*, Wydawnictwo MDK Szopienice-Giszowiec;
7. Materiały i informacje uzyskane w Miejskim Domu Kultury Szopienice-Giszowiec, Filia nr 2 i w Internecie.

Zdjęcia jednokolorowe wykonano z książek [2] lub [6] wymienionych wyżej.

Składy osobowe organów III i IV kadencji ŚlOIIB

podejmujących decyzje w sprawie nowej siedziby

Sprawy związane z zakupem, a potem remontem i modernizacją nowej siedziby były dyskutowane podczas wielu posiedzeń Rady ŚlOIIB, wcześniej Prezydium Rady ŚlOIIB. Do realizacji podejmowanych decyzji, dotyczących przeznaczenia na powyższe cele środków finansowych pochodzących ze składek członków ŚlOIIB, niezbędne było jednak przyjęcie przez Radę stosownych uchwał. Uchwały te rekomendowane następnie Zjazdowi – najważniejszemu organowi statutowemu ŚlOIIB – były uchwalane przez delegatów na najbliższym zjeździe. W ten sposób delegaci na Zjazdy przyczynili się również do sukcesu, jakim jest posiadanie przez Śląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa własnej, nowoczesnej siedziby; podobnie jak członkowie Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚlOIIB, kontrolującej prawidłową gospodarkę środkami finansowymi śląskiego samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

CZŁONKOWIE RADY ŚlOIIB III KADENCJI, OKRĘGOWEJ KOMISJI REWIZYJNEJ ŚlOIIB

Prezydium Rady ŚlOIIB III kadencji

Franciszek Buszka – przewodniczący
Czarniecki Stefan – wiceprzewodniczący
Kluska Józef – wiceprzewodniczący
Matuszyk Zbigniew – wiceprzewodniczący (zm. 2010)
Nowak Andrzej – wiceprzewodniczący
Przybyła Dorota – wiceprzewodnicząca
Szleper Waldemar – wiceprzewodniczący
Bochyńska-Podloch Danuta – sekretarz
Bella Czesława – skarbnik
Karwowski Roman – członek Prezydium Rady
Panicz Zenon – członek Prezydium Rady
Wyrwas Piotr – członek Prezydium Rady

Rada ŚIOIIB III kadencji

Buszka Franciszek – przewodniczący
Anders Henryk
Badora Teodor (zm. 2011)
Bella Czesława
Bochyńska-Podloch Danuta
Czarniecki Stefan
Dworska Ewa
Franusiak Stanisława
Gowarzewski Grzegorz
Hulboj Ryszard
Karwowski Roman
Kluska Józef
Kolonko Krzysztof
Kozula Janusz
Krasnowski Janusz
Matuszyk Zbigniew (zm. 2010)
Mika Tadeusz (wybrany na zjeździe 16.04.2011 r.)
Mokrosz Rudolf
Nowak Andrzej
Nowicka-Słowik Elżbieta
Panicz Zenon
Przybyła Dorota
Sawicki Alojzy
Sopata Tadeusz (wybrany na zjeździe 16.04.2011 r.)
Sowa Kazimierz
Stolarski Sławomir
Szleper Waldemar
Szukalska Małgorzata
Świerczyńska Maria
Twardosz-Michniewska Barbara
Wójcik Stefan
Wyrwas Piotr

Okręgowa Komisja Rewizyjna III kadencji

Janic Edmund – przewodniczący
Karnowski Marek
Janocha Kazimierz
Krupa-Brzozowska Agnieszka
Mądry Zdzisław
Polisiewicz Anna
Spiechowicz Dariusz

KADENCJA 2010 – 2014

PRZEWODNICZĄCY ORGANÓW ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

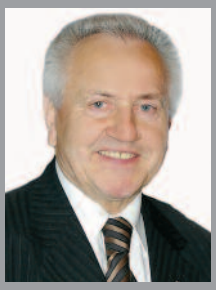

Franciszek BUSZKA
Przewodniczący Rady ŚIOIIB

Krzysztof CIESIŃSKI
Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚIOIIB
- Koordynator

Jerzy DZIERŻEWICZ
Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŚIOIIB

Edmund JANIC
Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIIB

Piotr SZATKOWSKI
Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚIOIIB

PREZYDIUM RADY ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Stefan CZARNIECKI
Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB

Józef KLUSKA
Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB

Zbigniew MATUSZYK
Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB

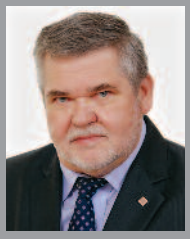

Andrzej NOWAK
Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB

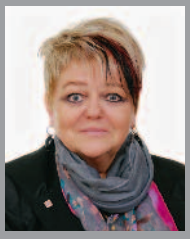

Dorota PRZYBYŁA
Wiceprzewodnicząca Rady ŚIOIIB

Waldemar SZLEPER
Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB

Danuta BOCHYŃSKA-PODLOCH
Sekretarz Rady ŚIOIIB

Czesława BELLA
Skarbnik ŚIOIIB

Roman KARWOWSKI
Członek Prezydium Rady ŚIOIIB

Zenon PANICZ
Członek Prezydium Rady ŚIOIIB

Piotr WYRWAS
Członek Prezydium Rady ŚIOIIB

CZŁONKOWIE RADY ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Henryk
ANDERS

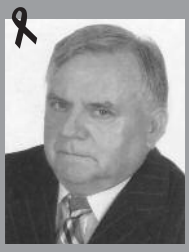
Teodor
BADORA

Ewa
DWORSKA

Stanisława
FRANUSIAK

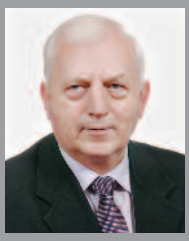
Grzegorz
GOWARZEWSKI

Ryszard
HULBOJ

Krzysztof
KOLONKO

Janusz
KOZULA

Janusz
KRASNOWSKI

Tadeusz MIKA
(od 16.04.2011 r.)

Rudolf
MOKROSZ

Elżbieta
NOWICKA-SŁOWIK

Alojzy
SAWICKI

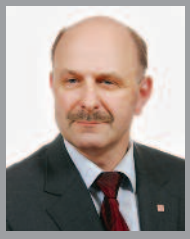
Tadeusz SOPATA
(od 16.04.2011 r.)

Kazimierz
SOWA

Sławomir
STOLARSKI

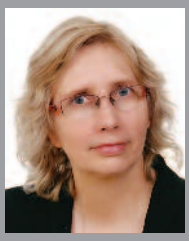
Małgorzata
SZUKALSKA

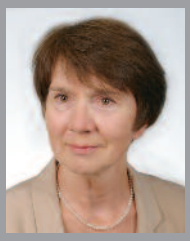
Maria
ŚWIERCZYŃSKA

Barbara TWARDOSZ-
MICHNIEWSKA

Stefan
WÓJCIK

DELEGACI NA ZJAZD ŚIOIIB III KADENCJI

Lechosław Adamczyk
Janina Adamiec
Henryk Anders
Teodor Badora
Marian Baran
Piotr Bednarczyk
Czesława Bella
Stefan Białkowski
Maciej Biegun
Andrzej Błaszczak
Janusz Błaszczyński
Kazimierz Boba
Danuta Bochyńska-Podloch
Grzegorz Bojanowski
Włodzimierz Bryła
Bożena Bujoczek
Józef Bułka
Franciszek Buszka
Artur Chabrowski
Adam Chmura
Grzegorz Chruściel
Zbigniew Ciaszkiewicz
Tadeusz Cichocki
Andrzej Cichoń
Krzysztof Ciesiński
Jerzy Cieślak
Kazimierz Cios
Krzysztof Cygonik
Marek Czarnecki
Stefan Czarniecki
Władysław Czarny
Alfred Czernecki
Mariusz Czyszek
Mirosław Dmytryszyn
Krystyna Dobrowolska
Kazimierz Drzewiecki
Eugeniusz Dudek
Tadeusz Dudziak
Ewa Dworska
Jan Dymarski
Jerzy Marian Dzierżewicz
Zbigniew Dzierżewicz
Leszek Eder
Marian Faltyn
Krzysztof Firlus
Roman Florek
Andrzej Formowicz
Ryszard Franas
Jadwiga Franielczyk
Stanisława Franusiak
Artur Fularski
Wojciech Gajecki
Mirosław Gębski
Ryszard Głowicki
Elżbieta Godzieszka
Henryk Gonsior
Grzegorz Piotr Gowarzewski
Andrzej Grochowski
Wacław Grohman
Stanisław Grzesiak
Maria Hanak
Zbigniew Herisz
Ryszard Hulboj
Janusz Hussar
Ryszard Hyla
Ludwik Ignatowicz
Ryszard Jakubowski
Edmund Janic
Kazimierz Janocha
Bożenna Janusik
Edyta Jaros-Praniuk
Janusz Jasiona
James Edward Jurczyk
Bolesław Jurkiewicz
Zygmunt Jurowicz
Andrzej Kadlec
Urszula Kallik
Leszek Kaniowski
Jarosław Kapcia
Marek Karnowski
Stanisław Karpiński
Roman Edward Karwowski
Jan Zygmunt Kawa
Marian Kazek
Krystyna Kieres
Stanisław Klajnowski
Józef Kluska
Jerzy Kocyga
Krzysztof Kolonko
Witold Kołakowski
Barbara Konieczny
Jan Kostrzanowski
Zbigniew Kowalik
Andrzej Kowalski
Zbigniew Kozieł
Zbigniew Kozik
Janusz Kozula
Janusz Krasnowski
Jerzy Krawczyk
Gerard Kroczek
Agnieszka Krupa-Brzozowska
Barbara Kucharska
Józef Kudzia
Andrzej Kysiak
Tadeusz Lipiński
Grzegorz Łaba
Henryk Łuczyk
Joanna Madaj
Dariusz Majchrowski
Zbigniew Makulski
Wojciech Mańkowski
Mirosław Matlęga
Stanisław Matlingiewicz
Michał Matoga
Zbigniew Matuszyk
Bożena Maźniak
Zdzisław Mądry
Marian Michalik
Krzysztof Michta
Tadeusz Mika

Marek Młynarski
Rudolf Mokrosz
Ireneusz Nesteruk
Jan Niesyt
Artur Noga
Jan Nowacki
Andrzej Nowak
Henryk Nowak
Jerzy Nowak
Wiesław Nowak
Grażyna Nowakowska
Robert Nowalski
Elżbieta Nowicka-Słowik
Michał Olempa
Jan Oszczepalski
Jadwiga Owsiak
Jacek Pala
Jarosław Paluszyński
Maria Pałęga
Zenon Panicz
Tadeusz Penar
Tadeusz Piec
Marcin Piekarski
Kazimierz Pięta
Tomasz Piórkowski
Anna Polisiewicz
Bogdan Przeliorz
Dorota Przybyła
Andrzej Pyra
Wojciech Radomski
Jerzy Raiwa
Andrzej Rewkowski
Janusz Rudziński
Tomasz Rzepka
Alojzy Sawicki
Katarzyna Seweryn
Wiktor Seydak
Marcin Siedlecki
Krzysztof Sitkiewicz
Adam Skorupa
Jerzy Skotny
Teresa Skowrońska
Bartosz Smołka
Jerzy Sokół
Tadeusz Sopata
Kazimierz Sowa
Dariusz Spiechowicz
Hieronim Spiżewski
Piotr Hieronim Spiżewski
Włodzimierz Starosolski
Andrzej Stasiński
Jerzy Staszel
Jan Stec
Aleksander Stępień
Lubomir Stojewski
Sławomir Stolarski
Jerzy Strugarek
Norbert Student
Wiesław Suwalski
Bolesław Szabelski
Piotr Szatkowski
Jerzy Szczepaniak
Waldemar Szleper
Klaudiusz Szołtysek
Małgorzata Szukalska
Alicja Szumilas
Dariusz Szumilas
Kazimierz Szwed
Jacek Szybiński
Krzysztof Szymański
Maria Świerczyńska
Stanisław Tatarczyk
Edward Then
Władysław Tomica
Mirosław Topolski
Krystyna Trojan
Barbara Twardosz-Michniewska
Zbigniew Walawski
Grzegorz Wasylowski
Krzysztof Wieczorek
Jerzy Więckowski
Jan Wiśniowski
Antoni Wojaczek
Władysław Wolak
Stefan Wójcik
Andrzej Wybraniec
Krzysztof Wypchałowski
Piotr Wyrwas

CZŁONKOWIE RADY ŚIOIIB IV KADENCJI, OKRĘGOWEJ KOMISJI REWIZYJNEJ ŚIOIIB

Prezydium Rady ŚlOIIB IV kadencji

Buszka Franciszek – przewodniczący
Bella Czesława – zastępca przewodniczącego
Gowarzewski Grzegorz – zastępca przewodniczącego
Kluska Józef – zastępca przewodniczącego
Kozula Janusz – zastępca przewodniczącego
Nowak Andrzej – zastępca przewodniczącego
Szleper Waldemar – zastępca przewodniczącego
Dworska Ewa – sekretarz
Panicz Zenon – skarbnik
Mika Tadeusz – zastępca skarbnika
Czarniecki Stefan – członek Prezydium Rady
Karwowski Roman – członek Prezydium Rady, rzecznik prasowy

Rada ŚlOIIB IV kadencji

Franciszek Buszka – przewodniczący
Anders Henryk
Bella Czesława
Bojanowski Grzegorz
Czarniecki Stefan
Dworska Ewa
Franusiak Stanisława
Gowarzewski Grzegorz
Hulboj Ryszard
Karwowski Roman
Klikowicz Piotr
Kluska Józef
Kolonko Krzysztof
Kozula Janusz
Mika Tadeusz
Nowak Andrzej
Nowicka-Słowik Elżbieta
Orłowska Agnieszka
Panicz Zenon
Przybyła Dorota
Radziewski Tomasz
Seweryn Katarzyna

Sopata Tadeusz
Sowa Kazimierz
Stolarski Sławomir
Szleper Waldemar
Świerczyńska Maria
Twardosz-Michniewska Barbara
Wójcik Stefan
Wyrwas Piotr

Okręgowa Komisja Rewizyjna IV kadencji

Janic Edmund – przewodniczący
Bryła-Kluczny Elżbieta
Janocha Kazimierz
Karnowski Marek
Krupa-Brzozowska Agnieszka
Polisiewicz Anna
Trojan Krystyna

KADENCJA 2014 – 2018

PRZEWODNICZĄCY ORGANÓW ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Franciszek BUSZKA
Przewodniczący Rady ŚIOIIB

Krzysztof CIESIŃSKI
Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚIOIIB - Koordynator

Jerzy DZIERŻEWICZ
Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŚIOIIB

Edmund JANIC
Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIIB

Piotr SZATKOWSKI
Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚIOIIB

PREZYDIUM RADY ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Czesława BELLA
Zastępca Przewodniczącego Rady ŚIOIIB

Grzegorz GOWARZEWSKI
Zastępca Przewodniczącego Rady ŚIOIIB

Józef KLUSKA
Zastępca Przewodniczącego Rady ŚIOIIB

Janusz KOZULA
Zastępca Przewodniczącego Rady ŚIOIIB

Andrzej NOWAK
Zastępca Przewodniczącego Rady ŚIOIIB

Waldemar SZLEPER
Zastępca Przewodniczącego Rady ŚIOIIB

Ewa DWORSKA
Sekretarz Rady ŚIOIIB

Zenon PANICZ
Skarbnik ŚIOIIB

Tadeusz MIKA
Zastępca Skarbnika ŚIOIIB

Stefan CZARNIECKI
Członek Prezydium Rady ŚIOIIB

Roman KARWOWSKI
Członek Prezydium Rady ŚIOIIB

CZŁONKOWIE RADY ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Henryk ANDERS

Grzegorz BOJANOWSKI

Stanisława FRANUSIAK

Ryszard HULBOJ

Piotr KLIKOWICZ

Krzysztof KOLONKO

Elżbieta NOWICKA-SŁOWIK

Agnieszka ORŁOWSKA

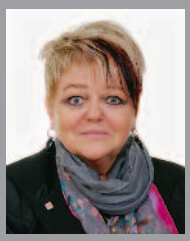
Dorota PRZYBYŁA

Tomasz RADZIEWSKI

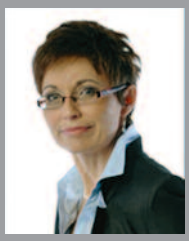
Katarzyna SEWERYN

Tadeusz SOPATA

Kazimierz SOWA

Sławomir STOLARSKI

Maria ŚWIERCZYŃSKA

Barbara TWARDOSZ-MICHNIEWSKA

Stefan WÓJCIK

Piotr WYRWAS

DELEGACI NA ZJAZD ŚIOIIB IV KADENCJI

Janina Adamiec
Henryk Anders
Leszek Bąk
Piotr Bednarczyk
Czesława Bella
Stefan Białkowski
Bogusław Bieda
Wojciech Biedacha
Adam Biegański
Andrzej Błaszczak
Danuta Bochyńska-Podloch
Grzegorz Bojanowski
Marek Bronicki
Włodzimierz Bryła
Elżbieta Bryła-Kluczny
Bożena Bujoczek
Józef Bułka
Wojciech Burda
Franciszek Buszka
Artur Chabrowski
Adam Chmura
Grzegorz Chruściel
Wojciech Chwedczuk
Andrzej Cichoń
Krzysztof Ciesiński
Jerzy Cieślak
Joanna Cios
Kazimierz Cios
Krzysztof Cygonik
Stefan Czarniecki
Wanda Czopek
Mariusz Czyszek
Aleksander Czyż
Marian Dera
Mirosław Dmytryszyn
Krystyna Dobrowolska
Andrzej Dobrowolski
Kazimierz Drzewiecki
Tadeusz Dudziak
Ewa Dworska
Jerzy Marian Dzierżewicz
Zbigniew Dzierżewicz
Leszek Eder
Marian Faltyn
Krzysztof Firlus
Andrzej Formowicz
Jadwiga Franielczyk
Stanisława Franusiak
Artur Fularski
Wojciech Gajecki
Jadwiga Gajewska-Słota
Mirosław Gębski
Anna Goczał
Damian Goczał
Elżbieta Godzieszka
Henryk Gonsior
Grzegorz Piotr Gowarzewski
Andrzej Grochowski
Maria Hanak
Mikołaj Hardek
Zbigniew Herisz
Ryszard Hulboj
Janusz Hussar
Ludwik Ignatowicz
Edmund Janic
Kazimierz Janocha
Bożenna Janusik
Janusz Jasiona
Janusz Jaworowski
Stefan Jendrzejek
James Edward Jurczyk
Bolesław Jurkiewicz
Zdzisław Juszczyk
Andrzej Kadlec
Urszula Kallik
Jarosław Kapcia
Marek Karnowski
Stanisław Karpiński
Roman Edward Karwowski
Jan Zygmunt Kawa
Julian Kiełbasa
Krystyna Kieres
Stanisław Klajnowski
Rafał Kleist
Władysław Kleszcz
Piotr Klikowicz
Józef Kluska
Jerzy Kocyga
Krzysztof Kolonko
Kazimierz Konieczny
Jan Kostrzanowski
Jerzy Kotajny
Zbigniew Kowalik
Ireneusz Kowol
Zbigniew Kozieł
Zbigniew Kozik
Janusz Kozula
Elżbieta Kralczyńska
Janusz Krasnowski
Jerzy Krawczyk
Zenon Kret
Michał Kretek
Piotr Krogulec
Andrzej Królicki
Agnieszka Krupa-Brzozowska
Tomasz Kubina
Andrzej Kulawik
Mirosław Kuna
Ireneusz Kurcok
Adrian Kyrcz
Andrzej Kysiak
Romuald Lachowicz
Ewa Latos
Henryk Łuczyk
Joanna Madaj
Dariusz Majchrowski
Maciej Major
Marcin Makosz
Zbigniew Makulski
Wojciech Mańkowski

Józef Maskiewicz
Mirosław Matlęga
Michał Matoga
Małgorzata Mazur
Bożena Maźniak
Zdzisław Mądry
Tadeusz Mika
Łukasz Mikulski
Marek Młynarski
Rudolf Mokrosz
Grażyna Nalepa
Tomasz Niemiec
Jan Niesyt
Jan Nowacki
Andrzej Nowak
Henryk Nowak
Jerzy Nowak
Grażyna Nowakowska
Elżbieta Nowicka-Słowik
Agnieszka Orłowska
Jan Oszczepalski
Jadwiga Owsiak
Waldemar Pachoł
Maciej Pakosz
Jacek Pala
Jarosław Paluszyński
Maria Pałęga
Zenon Panicz
Florian Grzegorz Piechurski
Damian Pięta
Kazimierz Pięta
Edward Piłatowski
Tomasz Piórkowski
Wiesław Polański
Anna Polisiewicz
Włodzimierz Poniewierski
Jan Porwoł
Bogdan Przeliorz
Stanisław Przyborowski
Dorota Przybyła
Tomasz Pyka
Tomasz Radziewski
Andrzej Rewkowski
Piotr Rostek
Janusz Rudziński
Tomasz Rzepka
Katarzyna Seweryn
Marcin Siedlecki
Andrzej Siejok
Krzysztof Sitkiewicz
Adam Skorupa
Jerzy Skotny
Teresa Skowrońska
Bartosz Smołka
Tadeusz Sopata
Kazimierz Sordyl
Kazimierz Sowa
Dariusz Spiechowicz
Hieronim Spiżewski
Jan Spychała
Włodzimierz Starosolski
Andrzej Stasiński
Jerzy Staszel
Jan Stec
Aleksander Stępień
Lubomir Stojewski
Sławomir Stolarski
Norbert Student
Piotr Szatkowski
Waldemar Szleper
Małgorzata Szukalska
Wojciech Szulc
Alicja Szumilas
Dariusz Szumilas
Krzysztof Szymański
Maria Świerczyńska
Stanisław Tatarczyk
Joanna Then-Adamus
Władysław Tomica
Krystyna Trojan
Barbara Twardosz-Michniewska
Bronisław Waluga
Grzegorz Wasylowski
Krzysztof Wieczorek
Jerzy Więckowski
Elżbieta Wiśniewska
Jan Wiśniowski
Antoni Wojaczek
Krzysztof Wójcik
Andrzej Wybraniec
Krystian Wypiór
Piotr Wyrwas
Janusz Zarębski

Tablica pamiątkowa umieszczona w holu wejściowym siedziby Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

GISZOWIEC

Zdjęcie fotoreprodukcji „Karczmy" E. Gawlika

(...) Łon to pedzioł dziepiyro po łobiedzie, bo jak się jy, to niy wolno godać. Tatulek po jedzyniu kurzom sie fajka. Potym padajom:

– Suchejcie ino, dzisiej na grubie mi pedzieli, że tukej, w tym naszym lesie majom coś budować. Bydymy ciongli na Piła, wele Zuzanny. Bajtle bydom mieć trocha dalij do szkoły, ale tam jest fajno droga na Janow, to mogom łazić do kupy z bajtlami ze Zuzanny.

(...) Jak tatulek pedzieli, tak sie tyż stało, cołko rodzina pociongła na Piła. Na nowym miejscu tyż som łokropnie wielkie lasy, ino łoni majom trocha dalij na Wesoło, na Morgi abo na Larysz. Tatulek robiom dalij na grubie „Giesche", ale tyż jeszcze robiom w tartaku. Jak idom z Piły na Larysz, to widzom, że tam, kaj kedyś miyszkali, niy ma już lasu, ino jest tyla ludzi, co ich porachować niy idzie. Uwijajom sie przi robocie, bo już wszyjscy wiedzom, że tu bydom miyszkać bergmony z rodzinami z Gieschegrube.

Za pora dni, jak łojce idom na Larysz, to łoczom niy wierzom.

– Wejrzij sie ino, Zuza, te domy rosnom jak grziby po dyszczu – padajom tatulek do mamulki.

(...) Jest rok 1909. Miejsce, jak łoni kedyś miyszkali, zamiyniło sie w piykne miasteczko i zaczynajom sie tam kludzić do domkow ludzie. To miejse nazywo sie Gieschewald.

Cytaty z książki: pt. „Giszowieckie Lasy", autorstwa Otylii Joanny Lorek,
wydawnictwo: Stowarzyszenie Giszowiec, 2016